Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч. 249. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ГРУДНЯ 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEBER 28, 1956. No. 249. VOL. LXIII.

ПРЕЗИДЕНТ ЗВЕРНЕТЬСЯ ДО КОНҐРЕСУ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯМ КВОТИ ВТІКАЧІВ

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер почав заходи в справі допущення до ЗДА додаткової кількости мадярських втікачів. Досі оформлено для приїзду до З'єдинених Держав уже 21.500 мадярських втікачів, допущених на підставі рішення Президента. Проблеми дальшого збільшення квоти мадярських втікачів сам Президент не може вирішити і тому він звернеться в цій справі до Конґресу через провідників обидвох партій, з якими він зустрінеться на окремій нараді 1 січня 1957 року. Разом з демократичними і республіканськими провідниками Конґресу Президент встановить тоді додаткову кількість втікачів, що мали б бути допущені додатково до ЗДА. В середу 26 грудня през. Айзенгавер відбув спеціяльну нараду з віцепрезидентом Ніксоном, який побувавши в Австрії й ознайомившися з проблемами мадярських втікачів на місці, подав Президентові звідомлення із своєї поїздки і рекомендації щодо наближчих заходів потрібних для розв'язки проблеми втікачів. Відбувши цю нараду президент Айзенгавер доручив генеральному прокураторові Гербертові Бравнеллові продовжувати реєстрацію й оформлювання дальших втікачів. Тому, що встановлена Президентом квота 21.500 вже вичерпана, ці новооформлені втікачі мусітимуть чекати, аж поки американський Конґрес не вирішить формально додаткового збільшення квоти втікачів. Під час наради през. Айзенгавера з віце-президентом Р. Ніксоном вирішено ще відбути в четвер 27 грудня конференцію з представниками допомогових орґанізацій у Кемп Кілмер в Н. Дж., щоб встановити разом з ними, для якої кількости нових імігрантів можна буде знайти мешкання і працю. Цю конференцію відбуде віце-президент Ніксон після короткої наради з кол. президентом Гувером у Ню Йорку і в ній візьмуть участь особистий представник Президента для координації допомоги мадярським втікачам Трейсі С. Вурґіс, члени Президентського Комітету Допомоги Мадярським Втікачам під проводом Луїса В. Даґлеса та представники американських допомогових установ, які займаються безпосередньою опікою над новими імігрантами.

НІКСОН ЗВІТУЄ АЙЗЕНГАВЕРОВІ

Віце-президент Ніксон реферує през. Айзенгаверові вислідн своєї поїздки до Австрії, під час якої він ознайомився на місці з проблемою мадярських втікачів.

Сенатські демократичні провідники проти переслухань в справі закордонної політики

Вашинґтон. — Сенатські демократичні провідники заявляють, що впродовж найближчих кількох місяців не буде переслухань в справі американської закордонної політики на Середньому Сході, бо вони могли б пошкодити відносинам ЗДА з їхніми союзниками — Англією та Францією. Ця заява є відповіддю на домагання деяких демократичних сенаторів, які хотіли слідства в справі нападу Англії та Франції на Єгипет в зв'язку зі справою Суезу. 89-річний демократичний сенатор Теодор Френсіс Ґрін, який має стати головою Сенатської Комісії Закордонних Справ після сенатора Волтера Ф. Джорджа, заявився проти дискусії в цій справі, а з ним погодилися демократичний провідник в Сенаті сенатор Линдон Джансон та його помічник сенатор Майк Менсфілд. Демократичний сенатор Джан Дж. Спаркман заявив, що демократичні сенатори мусять наперед пізнати програму президента Айзенгавера, і аж опісля того займуть становище до республіканського уряду.

Інститут Ґеллупа стверджує, що пані Ф. Д. Рузвелт — це найпопулярніша в світі американка

Принстон, Н. Дж. — Відомий Американський Інститут Публічної Опінії д-ра Ґеллупа вже десятий рік переводить опити, щоб ствердити, яка американська жінка втішається найбільшою популярністю в світі, і десятий раз стверджує, що найпопулярнішою американкою в світі є пані Ф. Д. Рузвелт — дружина покійного президента ЗДА. На другому місці вже другий рік є пані Клер Бут Лус — американська амбасадорка в Італії, а на третьому також вже другий рік пані Двайт Айзенгавер. Четверте місце займає панна Гелен Келлер, а п'яте — англійська королева Єлисавета II. Минулого року десяте місце займала секретарка здоров'я й виховання Овіта К. Ґоббі, а цього року те місце зайняла колишня кінова зірка, а теперішня княжна Монако — Ґрація.

В 1957 році мають збудувати понад мільйон нових мешкань

Шикаґо, Ілл. — Виконний містоголова Щадничо-Позичкової Ліґи ЗДА Норман Странк передбачає що в 1957-ому році збудують в цій країні коло 1,100,000 нових мешканевих одиниць. Він сказав, що є дуже добрі вигляди для будівельного промислу, але загроза інфляції псує ці вигляди, бо збільшення цін на сталь щотільки починає мати вплив на кошти будови нових домів. Правдоподібно збільшаться ціни і на інший будівельний матеріял внаслідок того, що робітники домагаються збільшення заробітної платні. В 1955 році збудовано в цій країні 1,300,000 мешканевих одиниць, а в цьому 1956 році —1,100,000.

В Бірмінґгемі заарештовано 21 негра за порушення сеґреґації в міських автобусах

Бірмінґгем, Аалабама — численні негритянські пасажири 26-го грудня їхали в міських автобусах в місцях, призначених тільки для білих, і внаслідок цього поліція заарештувала 21 кольорового пасажира за порушення закону про сеґреґацію. Після тих арештувань провідник кольорового населення баптистський провідник Ф. Л. Шотлесворт закликав чорне населення до припинення тієї демонстрації. Він промовляв на двох зборах, і люди сподівалися, що закликатиме до дальшої демонстрації проти закону про окремі місця в міських автобусах, але пастор Шотлесворт просив своїх вірних, щоб мали „холодні голови і гарячі серця". Вечорі 25-го грудня невідомі особи підклали бомбу під мешкання цього пастора, але бомба пошкодила тільки баптистську церкву Бетел в сусідстві. Пастор казав у своїй промові: „Покажімо білим людям і всьому світові, що ми є добрі американці. Якщо не можемо боротися за оборону південних традицій, то будемо боротися в обороні американізму". Майже всіх заарештованих випустили на волю за кавцією 100 долярів.

Під час Різдвяних Свят згинуло в нещасливих випадках 883 особи

Ню Йорк. — Цього року під час Різдвяних Свят згинуло в ЗДА в нещасливих випадках 883 особи. Це є рекордово високе число, якого ще не було в історії цієї країни. На шляхах в автових катастрофах згинуло 705 осіб. Бюро Безпеки не подає числа поранених, але воно мусить бути велике, бо в місті Ню Йорку було вбитих 13 осіб, а поранених аж 1,049. Найбільше вбитих було в Каліфорнії, бо аж 73, в Ню Йорку — 36. В пожежах згинуло 54 особи, а в інших нещасливих випадках — 123. В Ню Йорку щошість мінут одна особа була вбита або поранена. В цілій країні кожної години гинуло в автових катастрофах по 7 осіб. Рада Безпеки сподівається, що під час Нового Року автоводії будуть обережніші і не буде стільки жертв в людях. Поліція закликає до обережности з сухими ялинками, які можуть легко спричинити пожежу.

Москва жадає від Австрії видачі дезертирів

Відень. — До цього часу втекло до Австрії з совєтських військ, стаціонованих на Мадярщині, шістьох вояків, між ними один підстаршина. Совєтський уряд домагається від Австрії видачі тих дезертирів, а тому, що австрійський уряд відмовився зробити це, ставши на становищі, що військові втікачі, які просять азилю, мають бути трактовані нарівні з цивільними, совєтська преса і московське радіо посилили антиавстрійську кампанію. Між іншим, Совєти закидають Австрії, що вона не допустила комуно - мадярської репатріяційної місії, яка хотіла відвідати табори втікачів в Австрії, зате допускає „капіталістичних агентів, які рекрутують дешевих робітників з-посеред втікачів". Водночас московське радіо закинуло австрійським соціялістам, що вони „відіграли немалу ролю в зорганізуванні контрреволюційного бунту на Мадярщині". У відповідь на цей закид, австрійський віцеканцлер д-р Адольф Шерф, соціял - демократ, рішуче заперечив будь-яку участь австрійських соціялістів в мадярських подіях, зате ствердив, що „звідомлення від мадярських соціялістів, які втекли до Австрії, не залишають сумніву, що на Мадярщині не було контрреволюційного бунту, тільки відбулось всенародне революційне повстання". Невтральність Австрії мовляв, не дозволяє на те, щоб судити політичних втікачів, тільки, щоб дати їм азиль.

Циранкевіч перестерігає поляків проти наслідування мадярів

Варшава. — Комуно-польський прем'єр Юзеф Циранкевіч, промовляючи на „виборчому" зібранні перед робітниками в Новій Гуті під Краковом, перестеріг своїх слухачів, щоб вони використали успіхи жовтневої „революції" у Польщі, стабілізуючи теперішній польський уряд і підпорядковуючись його постановам, а не послаблювали його дальшими нерозумними вимогами. „Тільки соціялістична Польща може втішатись незалежні ію, а хто цього не розуміє, той штовхає Польщу в повну катастрофу". Цей зворот у промові Циранкевіча пояснюють, як алюзію до мадярських подій: мовляв, Москва не допустить до скинення в Польщі „соціялістичного" режиму і здавить кожну спробу такої революції так само, як це вробила на Мадярщині. Циранкевіч спротивився побільшенню робітничих платень, бо, мовляв, не дозволяє на це фінансова ситуація держави. Уряд міг би побільшити платні тільки надрукуванням більше паперових грошей, що проте відкрило б дорогу до інфляції з усіми її катастрофальними для населення наслідками. Говорячи про вибори до польського сойму, які мають відбутися 20 січня 1957 року, Циранкевіч боронив комуністичну систему одної виборчої листи арґументом, що ці найближчі вибори мають бути наче плебісцитом: чи польський нарід погоджується на теперішній уряд і його політику, чи ні. Свою промову Циранкевіч виголосив ще 21-го грудня, але щойно тепер оприлюднено її, надавши їй ширшого політичного значення.

Надії і сумніви щодо об'єднання Німеччини

Бонн. — Оптимізм канцлера Конрада Аденауера, що в 1957-му році „проблема з'єднення Німеччини наблизиться до своєї розв'язки", висловлений в Різдвяному зверненні Аденауера до німецького народу, викликав поважну дискусію. Безпосередньо відгукнувся американський амбасадор у Західній Німеччині, який перевів Різдвяні свята у своєї рідні в Монтреалі в Канаді. Він висловив сумніви, чи взагалі в теперішній міжнародній ситуації може в передбаченому майбутньому прийти до з'єднання німецьких земель. Знову ж східньонімецькі комуністи накинулись на Аденауера, що він, мовляв, приготовляє своїх земляків на те, що в 1957-му році ще не прийде до з'єднання і таким чином — кажуть комуністи — хоче „виграти на часі, щоб організувати нову армію". Аденауер говорив у своєму зверненні, що „розчленування батьківщини особливо болюче для нас у святковий Різдвяний час. Рана цього розчленування вічно ятрить і тому час, поки прийде з'єднення, здається таким довгим і нестерпним". Проте Аденауер вказав на „одну велику радість і одну велику політичну перемогу", якою є згода Франції на приєднання до Німеччини Зарщини. Це приєднання має — за договором — наступити в дні 1-го січня 1957 року.

Совєтські студенти відповідають Алленові В. Доллесові

Москва. — В офіційному органі совєтського Комсомолу „Комсомольская Правда" (за 26 грудня ц. р.) появився лист чотирьох совєтських студентів, в якому вони заперечують твердження директора Цетральної Розвідки ЗДА Аллена В. Доллеса про існування і вияви антикомуністичного ферменту серед совєтської студентської молоді. Автори листа стверджують, що незадоволення серед совєтської молоді існує, але воно спричинене незадовільними вислідами в совєтському будівництві і продукції, що ця молодь хотіла б бачити видатнішими і кращими. За словами авторів листа совєтські студенти залишаються такими ж комуністами як і були і в них немає ніякого розчарування комуністичною ідеологією. Свою промову про фермент серед совєтської молоді виголосив Аллен В Доллес 12 грудня ц. р. в Принстонському університеті і про неї автори листа мусіли або дізнатися із закордонних авдицій, бо ні совєтська преса ні совєтське радіо не подало ніяких повідомлень про зміст тієї промови, або від проводу совєтської компартії чи МВД, які, ознайомивши студентів із змістом промови Доллеса, наказали їм виступити в „Комсомольській Правді" з „відповіддю". Автори листа підтверджують факти гарячих дискусій і суперечок на зібраннях комсомолу, але заявляють, що вони стосуються тільки . . . недоліків у високошкільному вихованні.

ПОЧАЛИ ОЧИЩУВАТИ СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ

Каїро. — В середу 26 грудня почалось очищування Суезького каналу з затоплених у ньому кораблів і інших перешкод. Повідомив про це Махмуд Юніс, директор єгипетської адміністрації Суезького каналу. Він вказав на два пункти, з яких почались очищувальні роботи, а саме Ізмаїль наполовину дороги каналу, і в Суезі, на його південному кінці. Однак нема ще вістки, чи в оцій очищувальній акції бере участь вся технічна міжнародна фльота, зорганізована Об'єднаними Націями, чи тільки єгипетська адміністрація каналу з своїми недостатніми технічними спроможностями. Американський генерал Раймунд Вілер, уповноважений Об'єднаних Націй для цієї справи, заявив, що він підписав умову про участь в очищувальній акції покищо тільки з двома англійськими, одним французьким і чотирма західньонімецькими технічними кораблями. Однак насправді в Порт Саїді зосереджено цілу англо-французьку фльотилю технічних кораблів, із яких буцімто шість має взяти участь в тій акції під прапором Об'єднаних Націй, а крім цього Гаммершилд викликав до Порт Саїду технічні кораблі з Голляндії, скандинавських країн, Західньої Німеччини і Італії, ставши відразу на становищі, що очищення Суезького каналу повинні перевести радше невтральні країни, безпосередньо не заанґажовані в останньому воєнному конфлікті. Як відомо, на цьому тлі прийшло до гострих суперечок, бо Англія і Франція оспорили те становище, вийшовши з засновку, що очищувальні роботи — це суто технічна, а не політична справа і тому треба використати передусім ті англійські й французькі кораблі, які є вже під рукою і найкраще годяться для таких робіт. Другий принциповий політичний момент тієї справи полягав у тому, що Єгипет погодився приступити до очищування каналу тільки після того, як Англія і Франція цілком залишать окуповані ними Порт Саїд і Порт Фуад. Після того наспіла вістка, що Єгипет висунув другу вимогу, саме, щоб так само Ізраїль очистив всі зайняті ним єгипетські землі, включно зі смугою Ґази, якої він не хоче віддати Єгиптові. Для з'ясування всіх цих неясностей виїхали до Єгипту з Ню Йорку наприкінці мин. тижня два висланники ген. секретаря Гаммершилда, Андро Кордієр і Альфред Кацін, високі службовики апарату ОН. Вони мали прибути до порту Абу Суеір в четвер і там негайно стрінутись з генералом Вілером. Що ж торкається взагалі поладнання проблеми Суезького каналу, то речник єгипетського уряду заявив, що Єгипет не буде в цій справі переговорювати з Англією і Францією, тільки з Об'єднаними Націями. Формально це логічно, бо між Єгиптом з одного та Англією і Францією з другого боку, зірвані дипломатичні взаємини. Але практично це може знову проволікти і ускладнити всю середньо-східню проблему.

Москва атакує Папу за його Різдвяне звернення

Москва. — Московське радіо відповіло лайкою на Різдвяне звернення Папи Пія XII, в якому Папа заявив, що оборонна війна проти аґресора дозволена релігією і що до обов'язків християн належить активна боротьба проти комунізму, як ворога людства і віри. Ото ж московське радіо інтерпретує ті слова Папи, як „благословення для превенційної війни" проти Совєтського Союзу. Папа, мовляв, своїм цьогорічним зверненням заявив себе противником мирного „співіснування" між народами та їхніх спільних зусиль зберегти у світі мир. Большевики сходно обурюються, що Папа не говорив нічого про „колоніялістів" на Близькому й Середньому Сході, для яких нафтові концесії важливіші, як тамошні святі для християн місця. „Мусимо ствердити, що ми не побачили в тому документі ніякого вияву християнського духа", заявляють московські большевики, які у своїй безсоромності вважають себе за компетентних повчати Папу Пуя XII, що таке християнський дух.

Ізраїль відкликається до Вашинґтону в справі арабського терору

Тель Авів. — Ізраїльський уряд звернувся до американського уряду з просьбою взяти на себе ролю посередника до Єгипту, з місією переконати Єгипет, щоб він припинив дальшу партизансько-терористичну акцію на терені Ізраїлю. Офіційна ізраїльська нота, предложена Вашинґтонові, обвинувачує Єгипет у зламанні резолюції Об'єднаних Націй з 2 грудня ц. р., яка закликала не тільки до припинення збройних дій на Синайському півострові, але й до закінчення терористично-партизанських випадків і наскоків. Ізраїльська нота звертає увагу, що радіо з Каїро заповіло виразно: „Головна кватира Федеїв (партизанів) рішила перевести в найближчому зимовому сезоні широко закросну акцію проти Ізраїлю". Водночас ізраїльська нота наводить низку конкретних даних про арабську терористичну акцію: зірвання водопроводу, збомбування мешкального дому, при чому згинули три особи, збомбування клініки, — а за кожним разом сліди атентатчиків вели до Йорданії. З другого боку араби гостро атакують ізраїльців, що ці останні під час свого відвороту з Синайського півострова залишали за собою „спалену землю", нищивши всі об'єкти і інсталяції.

„ДУМКА" ВИПОВНИТЬ МИСТЕЦЬКУ ПРОГРАМУ НА НЕДІЛЬНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету інформують, що відомий наш місцевий чоловічий хор „Думка", під диригентурою мґра Л. Крушельницького, погодився виповнити мистецьку частину програми великої української політичної маніфестації, що має відбутись тут у найближчу неділю, 30-го грудня, о год. 2-ій пополудні в Мангеттен Сентер при 34-ій стріті і 8-ій евеню. Маніфестацію влаштовує УКК при співучасті і співпраці місцевих українських громадських репрезентацій метрополії Ню Йорку і Ню Джерзі. Як уже інформовано, головним промовцем на цій маніфестації буде секретар праці в уряді президента Айзенгавера п. Джеймс П. Мічел. Крім нього, промовлятимуть: сенатор Лімен, конґресмен Фіґен, редактор журналу „Ворлд Афферс" о. д-р Торменґ, член мадярського Революційного Комітету і учасник повстання Газасcи, недавній довголітній в'язень совєтських концентраційних таборів проф. д-р Станіславський, голова маніфестаційного комітету і президент УКК Д. Галичин, голова УКК проф Л. Добрянський, заст голови маніфестаційного комітету мґр Гуглевич та інші. В результаті маніфестації мають бути схвалені важливі резолюції. Організатори маніфестації сподіються, що програма цієї маніфестації, як і її цілі заохотять найширші кола наших громадян всієї метрополітальної округи до найбільш масової участи в тій важливій і потрібній імпрезі. Секретар Мічел і уряд цієї країни повинні переконатись, що за нашою політичною репрезентацією та її активністю справді стоять маси народу.

● У Швайцарії переведено нові арештування в зв'язку з викритою шпигунською аферою, керованою з комуно - мадярського посольства. З попередньо арештованих у зв'язку з цією аферою з вільнено двох швайцарських громадян.

ПРИГАДКА АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ" В СПРАВІ „ВЕСЕЛКИ"

Адміністрація „Свободи" пригадує, що нове, різдвяне число „Веселки", друкованої вже у формі окремого журналу та на доброму журнальному папері і в кольорах, буде вислане тільки тим громадянам, які наперед цей журнал замовили та внесли відповідну суму на передплату, яка виносить 4 доляри річно. Нова „Веселка" вже в цих днях іде до друку та буде розіслана ще перед Різдвяними Святами старого стилю, себто в перших днях січня. Вияснення в цій справі одержали вже або ще в найближчих днях одержать всі передплатники „Свободи" разом із новим календарем на 1957-ий рік, висилка якого саме тепер відбувається та вже в найближчих днях буде закінчена.

В АМЕРИЦІ

● Щоденник „Ди Ґловб енд Мейл" в Торонті повідомляє, що два новоприбулі українці Михайло Сосновський і Петро Микуляк при допомозі — інших українців три роки тому заснували будівельне підприємство, в якому працюють тепер 75 осіб. Микуляк є його головою, а Сосновський секретарем.

● На річних зборах Американського Товариства для Розвитку Наук в Ню Йорку промовляв 10-річний астроном Роберт І. Стром із Бронксу, Н. Й., на тему обсервації соняшних плям. Цей учень п'ятої кляси народної школи навчився читати на третьому році життя і тепер добре пише на писальній машині. Він грає на гармонії і на піяно, а також любить грати в шахи. Мавши дев'ять років, вчився альґебри, а тепер вивчає триґонометрію.

● 59-річна Джозеф Стадивін із Гарднеру, Ілл., переїжджала автом залізничу колію, якою саме надходив поспішний поїзд з Шикаґо. Нараз авто спинилось. Не можучи рушити з місця, Джозеф Стадивін вискочила з авта і відбігла від залізничої лінії. Та це її не врятувало, бо поїзд розбив авто, і одним з уламків пані Стадивін була тяжко поранена. Вона померла в шпиталі.

● 9-річний Роберт Форбес Лонґ з Іверету, Вашинґтон, щоб зібрати грошей на різдвяний подарунок своїй мамі, збирав порожні пляшки в паровозівні. Він назбирав уже пляшок на 16 центів, як раптом над'їхала льокомотива і відтяла йому ноги. По дорозі до шпиталю він жалував, що не зможе нічого подарувати своїй неньці. Добрі люди склали пожертви не тільки для його мами, але й на протези для її доброго сина.

● В Ірл Парку, Індіяна, помер на 73-му році життя Джан Петтон, товариш і помічник відомого ґенґстера Аль Капоне. Він тоді мав таверну в селі поблизу Шикаґо і був довгі роки посадником того села. Останні роки свого життя Петтон жив на фармі в Індіяні.

● Американський сержант Доналд А. Едвардс із Фаствіллу, Північна Кароляйна, вислав до Південної Кореї, як різдвяний дарунок, родині Вюнґ Вґа Лі авто, оплативши порто посилки 750 долярів. Корейська родина Вюнґ Вґа Лі переховувала його тоді, коли він втік з комуністичного полону. Його жінка є донькою Вюнґ Вґа Лі і вийшла заміж за сержанта в 1954 році. Її брат возитиме подарованим автом пасажирів і зароблятиме гроші на утримання цілої родини.

● Українська струнна оркестра братиме участь в традиційній новорічній параді, яка відбуватиметься в Филаделфії на вулиці Брод 1-го січня 1957 року. Українська оркестра йтиме на 11-му місці в групі 22 оркестр.

В СВІТІ

● У Різдвяну ніч переступило кордон між Ізраїлем і Йорданією в паломництві до Вифлеєму 1,500 осіб. Це були здебільша християни-араби. Всі акредитовані в Ізраїлі дипломати-християни, демонструючи свою солідарність з французьким генеральним консулом в Єрусалимі, якого уряд Йорданії не хотів впустити до Вифлеєму на чолі традиційної різдвяної процесії дипломатів — йорданського кордону не переступали. 25 паломників, йорданська прикордонна сторожа завернула. Не допущено також до Вифлеєму 17-річну американську студентку Мері Кетрин Вейтисон з Ню Йорку, протестантку, яка заговорила по-гебрейськи до перекладача: вона навчилась тієї мови в університеті, а перекладач заявив, що вона жидівка і вступу до Вифлеєму не має.

● В Альжирі арабські терористи перевели напередодні Різдва і в само Різдвяне свято цілу низку нападів і атентатів, в яких згинуло багато европейців. Вулицями міста Альжир промчалось авто, з якого стріляно по прохожих з скорострілa. Згинули при цьому французький вояк і 17-річна еспанка. Авто затримано, а трьох арабів, що намагалися втекти, схоплено.

● В Італії, біля Міляно, сталася в останню суботу велика летунська катастрофа: розбився пасажирський літак, що летів з Риму до Міляно, зачепившись серед густої мряки об узбіччя гори. Згинули всі 17 пасажирів і 4 особи залоги. Між жертвами — пара американців, керівник представництва Кока-Кола в Римі з дружиною, які летіли до Міляно, щоб разом із своїми двома дітьми провести Різдво.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КОЛИСЬ І ТЕПЕР

Відношення західнього світу, зокрема Америки, до останніх подій на Мадярщині, могло залишати ще багато дечого до побажання, зокрема, коли мова про якусь реальнішу допомогу повстанцям тоді, як вони майже голіруч ішли на совєтські танки. Але це відношення в загальному, зокрема, коли мова про загальне наставлення, про акцію в Об'єднаних Націях і опіку над сотнею тисяч мадярських втікачів, — дає велику полегшу і викликає багато надій. При цьому треба ствердити, що в тій загальній акції і в тому відношенні не бракувало й не бракує українців та українського імени, як в активній боротьбі проти комуно-московської тиранії на самій Мадярщині, так і в загальній моральній та допомоговій солідарності. Правда, в багатьох випадках українську участь в цих акціях оправдано супроводжали гіркі згадки з давнішого і недавнього минулого, проте політичний реалізм, політичний розум та добро української визвольної справи мусіли взяти і взяли верх, подиктувавши саме таке відношення, яке українці проявили і проявляють.

Саме на прикладі теперішнього відношення вільного світу до подій на Мадярщині можна спостерігати, як далеко пішов уперед вільний світ, з Америкою на чолі, в оцінці большевизму, з одного боку, а боротьби проти большевицької тиранії з другого. У зв'язку з цим напрошуються деякі порівняння, які ще в свіжій пам'яті головно українців.

Мадярських повстанців заслужено називають героями, мадярську боротьбу окреслюють безсмертністю, а мадярські події не сходять із перших сторінок світової преси. Мадярщина всюди: на нарадах Об'єднаних Націй, на засіданнях урядів, на міжнародних конференціях, в пресі, в радіо, в телевізії. Все йде заслужено під знаком Мадярщини.

Проте, перевернімо сторінки історії на десять і менше років назад, і побачимо приклади щонайменше такого самого героїзму в боротьбі проти Москви, як його виявила тепер Мадярщина. Але ми не пізнаємо там теперішнього вільного світу. Маємо на думці героїзм боротьби нашої леґендарної Української Повстанської Армії та повну інертність до того непосильного змагання збоку вільного світу. Москва була змушена вже тоді укладати навіть окремі військові договори із своїми сателітами, щоб протиставитись українській революційній боротьбі, українські оселі комуністи зрівнювали із землею, людей депортували і вбивали, а Об'єднані Нації і світ вдавали, що не бачать і не чують, що там діється, і навіть пальцем не кивнули у тій справі. Вже тоді Москва дала більше, ніж потрібно, причин на те, щоб назвати її іменем злочинця та засудити, але українські аргументи тоді до світу не промовляли. Тому то впали нові жертви, пролились нові річки крови.

Або пригадаймо справу втікачів. Чого тепер тільки не роблять, щоб прийти з допомогою нещасним мадярським жертвам комуністичної тиранії. По цьому боці мадярського кордону стояли люди з мадярськими національними прапорами і з готовими до стрілу рушницями, щоб вказувати втікачам шлях до волі, а в потребі дати їм відповідну охорону. Сиплються мільйонові суми на допомогу їм. Спеціяльні літаки перевозять їх на місце нового поселення, де виявляється їм максимальну опіку, при чому всі іміграційні закони так гарно пристосовуються до людського милосердя. Що більше, президент Айзенгавер висилає до Австрії свого заступника, а з нагоди Різдва сам передає новим мадярським переселенцям у їх рідній мові послання, запевняючи їм опіку і допомогу не тільки тепер, але й тоді, коли їхня країна буде звільнена і вони знову захочуть до неї вернутись.

Все це направду хвилює і заслуговує на найвище признання. Всі українські почування йдуть у тому самому напрямі, а наш ЗУАДКомітет активно включився в цю високолюдяну акцію. Проте, думка мимоволі вертається на ті ще відносно свіжі сторінки історії з-перед 10 років, коли сотні тисяч українських та інших утікачів — жертв комуністичного терору роками переживали справжні тортури всіляких репатріяційних заходів та скринінґів таки збоку вільного світу. Скільки то людей мусіли кривоприсягою рятувати себе від передачі назад в руки большевицьких катів, бо світ, з Америкою включно, признавав тільки „переміщених осіб", а хто заявляв, що він втік від большевизму, того і до табору не приймали і большевикам могли віддати.

Так то було колись і так змінилось тепер. Добре, що змінилось, бо до доброго ніколи не є запізно. Все ж таки і минулого не можна цілком викидати з пам'яті, бо наука минулого може багато допомогти і в майбутньому. Тому добре сталося, що УКК скликав на найближчу неділю маніфестацію в Ню Йорку, одною із цілей якої є пригадати, що активна боротьба почалась не від Мадярщини і що вона самою Мадярщиною не обмежується.

НАДІЇ І ПОБОЮВАННЯ

Що далі? Цей запит стосується двох справ, які викликали були пізньою осінню, чи пак ранньою зимою цього року гостру міжнародну кризу, що безпосередньо загрожувала вибухом третьої світової війни: ситуації на Середньому Сході і відношення вільного світу до масакри, переведеної большевиками на Мадярщині.

На обох цих відтинках прийшло ніби „заспокоєння". Себто: Англія і Франція підпорядкувались цілком рішенню Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй і без решти евакуювали свої війська з окупованих частин Єгипту. Частинно зробив це й Ізраїль, який не хоче тільки впустити назад єгиптян на ті терени (смуга Ґази і острівець в затоці Акаби), з яких велась безперервна протиізраїльська під'їздова кампанія Єгипту. На всіх тих обширах появились блакитні шоломи „міжнародної поліції" Об'єднаних Націй, як ґаранта спокою. Однак, цей спокій — це далеко ще не мир, ба навіть не замирення. Навпаки, на Середньому Сході існує стільки ж симптомів, які можуть настроювати надзвичайно песимістично і ворожити нові „місцеві" збройні конфлікти з ще більшою, як недавно, небезпекою розростись у світовий конфлікт, — як і симптомів, які ніби змушують бути оптимістами і вірити, що вдасться перебороти всі труднощі при застосуванні терпеливости і впертости в мирових зусиллях.

Песимізмом віє від двох явищ: єгипетського ультранаціоналізму і совєтської пенетрації на Середньому Сході. Конкретно, перший проявляється в тенденції диктаторського президента Єгипту Гамаля Нассера зберегти повну й безконтрольну владу над Суезьким каналом, включно з проблемою очищення його від яких 50 затоплених у ньому кораблів. Ця тенденція яскраво проявилась, напр., у такій ніби формалістичній, але характеристичній подробиці, як факт, що ще до 25 грудня ц. р., через три тижні після приїзду до Єгипту репрезентанта Об'єднаних Націй в справі очищення Суезького каналу, емеритованого американського генерала Раймонда Вілера, єгипетські власті не передали йому навіть списка кораблів, що їх затоплено у Суезькому каналі, не пояснили, в яких пунктах вони лежать на дні каналу і не погодились на плян, як той канал зробити знову доступним для кораблів всіх держав світу. Гостра опозиція Єгипту проти використання десятка англійських і французьких технічних кораблів у тій суто технічній очищувальній операції та штучне затягування тієї акції не ворожать добра тривкій злагоді щодо майбутности каналу і міжнародної плавби по ньому. Індійський прем'єр Неру заявив недавно під час своєї пресової конференції у Вашингтоні, що він є за свободу плавби по каналі для „всіх без вийнятку" кораблів, себто й ізраїльських, не то англійських та французьких. ЗДА стоять рішуче на платформі так званих шести пунктів, прийнятих, за згодою Єгипту, на Раді Безпеки наприкінці попередньої сесії Генеральної Асамблеї. Але як практично перевести це всупереч під'юджувальній роботі совєтської дипломатії в Каїро — ніхто не знає. Нез'ясована теж роля „міжнародної поліції". Інакше на неї дивиться західня публічна опінія, інакше Нассер. Об'єднані Нації не дали щодо цього виразних вказівок. Устійнення їх залежить у великій мірі від самого ген. секретаря Даґа Гаммершилда. Захід, головно західньо-европейські держави, а також Канада й Австралія, хотіли б, щоб „міжнародна поліція" стала ґарантом не тільки військового перемир'я, але й повного політичного миру, себто, щоб вона залишилась на Середньому Сході аж до поладнання двох кардинальних справ: Суезького каналу й ізраїльсько-арабського спору. Єгипет же дивиться на військо Об'єднаних Націй виключно, як на перегороду поміж єгипетською і ізраїльською арміями, і хоче диктувати, коли та міжнародна поліція має забратися геть з єгипетської території.

Водночас середньо-східню проблему загострює і замрячує дальша нагальна і безоглядна інфільтрація СССР в Сирії і Єгипті. Англійці і французи, які мають про це докладні дані, мали представити їх держ. секретареві Доллесові під час недавніх нарад НАТО у Парижі. Проте, Доллес нічого не сказав, як ЗДА думають протидіяти совєтській акції. Не тільки англійська і французька, але й майже вся західньо-европейська преса висловлюють бажання, щоб З'єдинені Держави вели енерґійнішу середньо-східню політику, аніж вели її до цього часу, і щоб особливо виявили динамічний спротив виразній совєтській тенденції перетворити Сирію і Єгипет у свої військово-політичні фортеці на Середньому Сході.

Якщо ж на Середньому Сході все таки існують „зачіпні пункти" для спроб увести лад в теперішній хаос, якщо там можна спертися з одного боку на моральний — ніби признаний Єгиптом — авторитет Об'єднаних Націй, а з другого — на мусульманські держави Баґдадського пакту, ворожі просовєтській політиці Єгипту і Сирії, — то ситуація на відтинку Москва-Будапешт куди гірша. Ці обидві столиці просто знехтували всі резолюції і постанови Об'єднаних Націй і ведуть себе так, наче б Об'єднаних Націй взагалі не було. „Спокій" на Мадярщині є цвинтарним „спокоєм" — з перемогою терору влади Яноша Кадара, спертої на совєтські танки, з холодом без вугілля у мадярських домах і з маривом катастрофи голоду. Якщо ж збірним харитативним зусиллям Европи й Америки вдасться допомогти мадярським людям, то це не матиме нічого спільного з „політікум" проблеми. Всі західні політики й публіцисти однозгідні в тому, що коли безкарно минеться Москві й мадярським комуністам їхнє легковажно-зневажливе становище до ОН в цій справі, то це стане джерелом неминучого морального, а за ним і фізичного розвалу Об'єднаних Націй, як того міжнародного „інструменту миру", на який найбільшу надію покладають і З'єдинені Держави, і такі невтральні країни, як Індія. В цій справі також невідомо, що далі зроблять Об'єднані Нації і З'єдинені Держави. Різдвяний голос Пія XII, що не тільки виправдував і схвалював збройний спротив большевицькій тиранії, але й поручав активно боротися „в обороні правди і добра", став великим скріпленням етичних принципів, на яких повинен спиратися міжнародний світ не тільки в теорії, але й у практиці.

НОВИЙ ЗАКОН — В КОРИСТЬ ЖІНОК

Згідно з законом про соціяльне забезпечення, який зобов'язує від 1-го листопада цього року, затруднені жінки можуть діставати старечі емеритури вже після скінчення 62-го, а не 65-го року життя, як це було давніше. Деякі затруднені жінки — скористали з цього закону і вже дістають старечі пенсії, але більшість жінок не хоче цього робити, бо стареча пенсія, коли її одержувати по скінченні 62-ох років, — становить тільки 80% суми, яку сплачується по скінченні 65 років.

Заінтересовані жінки повинні поцікавитися цією справою і вирішити, що є для них кориснішe: переходити на старечу пенсію вже після скінчення 62-го року, чи чекати на повну пенсію по скінченні 65-го року. Щоб вирішити цю проблему, треба знати, що по скінченні 62-ох років жінка-робітниця дістає 80% повної старечої емеритури, яка б їй належалася по скінченні 65-ох років, по 63-ох роках — 86 2/3% повної емеритури, по 64-ох — 93⅓%, а по 65-ох — повну емеритуру.

Ці відсотки та ще й з дробом легше можна зрозуміти при допомозі конкретних чисел. Наприклад, якась жінка мала б діставати старечу пенсію після скінчення 65 років життя в сумі 68.50 долярів. Але вона вирішила залишити працю, мавши тільки 62 роки, і одержує тільки 54.80 доляра. Коли б вона рішилася йти на емеритуру по скінченні 63 років — її стареча пенсія становила б 59.40 доляра, а після 64 років — 64 доляри місячно.

Наведемо ще дані про пенсію жінки-робітниці в найвищій ставці. Найвища емеритура жінки становить 108.50 доляра місячно. Але якби вона вирішила залишити працю по 62 роках, то її пенсія виносила б 86.80 дол., по 63 — 94.10 дол., а по 64 — 101.30. (Про висоту старечої пенсії можна довідатися в уряді соціяльного забезпечення). Проте, жінка, яка піде на емеритуру вже по 62 роках, аж до кінця свого життя не дістане підвишки в пенсії.

Не зважаючи на це, як обрахували фахівці, жінці виплачується йти на емеритуру вже по 62-му році, бо хоч тоді вона діставатиме меншу суму на місячних чеках, але дістане більше тих чеків. І так, жінка яка залишила працю по 62-ох роках, дістатиме менше з конта старечої емеритури в порівнянні з жінкою, яка працювала до 65-го року, аж тоді, коли доживе до 77-го року; а жінка з емеритурою з 64-го року — на 79-му році життя.

До цього ще треба додати, що жінка, яка дістає старечу пенсію, може працювати, заробляючи впродовж року не більш як 1.200 долярів. Вона може заробити й більше, але це їй не виплачується, бо тоді їй відповідну суму відтягується зі старечої пенсії. Лише особи старші за 72 роки можуть заробляти довільну суму без зменшення старечої пенсії.

Жінки-вдови по робітниках можуть діставати старечі пенсії вже по 62-му році життя у такій самій висоті, яку вони дістали б по 65-му році. Але треба знати, що вдова дістає тільки три четверті тієї суми, яку мав право діставати її чоловік.

Після скінчення 62-го року може, згідно з новим законом, діставати старечу пенсію також жінка робітника який має право на емеритуру по скінченні 65-ох років. Нормально жінка має право на 50 відсотків старечої пенсії свого чоловіка, та коли вона схоче діставати цю емеритуру вже по 62-му році — то їй признають лише 75% з того, що вона діставала б по 65-му році; по 63-му році вона дістала б тільки 83⅓%, а по 64-му — 91½% тієї пенсії, яку діставала б тоді, коли б про неї просила скінчивши 65 років.

Ще один конкретний приклад. Працівник скінчив 65 років і дістає старечу пенсію в сумі 71.50 доляра. Його жінка має 65 років і має право діставати 50 відсотків з цього, тобто 35.75 доляра, але якщо жінка має тільки 62 роки і схоче діставати старечу емеритуру, то їй признають лише 75 відсотків із суми 35.80 (кінцеву цифру заокруглюється до найближчої десятки) — це значить 26.90 доляра, в 63 році — 29.90 доляра, а в 64-му — 32.90 дол.

Також і в цьому випадку виплачується жінкам просити про признання старечої пенсії вже по 62-му році, бо тоді вони виберуть більше грошей в порівнянні з тими, які просили б про пенсію після 65-го року життя. Аж після 12-х років ті жінки були б в кориснішому становищі, які пішли на емеритуру в 65-му році. Коли б помер чоловік тієї жінки, яка дістає старечу пенсію як дружина чоловіка-емерита, тоді вона негайно переходить в становище вдови і дістає старечу пенсію в цій групі емеритів.

Наведемо прибутки родини, чоловіка й жінки, які обоє дістають старечі пенсії. Коли чоловік дістає найвищу емеритуру (після скінчення 65-го року) в сумі 108.50 долярів, то його жінка може дістати по 65-му році стільки, що обоє разом матимуть місячно 162.80 доляра; коли ж жінка мала б тільки 64 роки — то діставали б разом 158.30 дол.; 63 роки — 153.80 дол., а 62 роки — 149.30 дол.

Юрій Таркович

ДОЛЯ РЕПАТРІЯНТА

Комітет генерала МВД Михайлова намагається й далі сіяти між українцями у вільному світі ворожнечу, щоб в такий спосіб спонукати хистких людей вертатися на „родіну". В останніх часах використовує він для цього справу аґента Бесаги. При цьому репатріянтам обіцяють і волю, і працю, і матеріяльне забезпечення, ну просто приїжджай в рай.

А що на ділі чекає обдурених, які дали намовити себе до повороту? Ось що розповідає людина, яка репатріювалася була до СССР, а недавно вернулася назад до Західньої Европи. Це — вірменин, приблизно 30-ти років, на прізвище Малумян. Він — син вірменських емігрантів, які в 20-их роках втекли до Туреччини, а потім переїхали до Франції, країни його народження, де він ходив до школи в Парижі, потім служив в французькій армії, а по визволенню Франції, в 1944 році, був деякий час і в армії американській.

Під впливом совєтської пропаґанди Малумян вернувся „на родіну" ще в 1947 році, коли совєтське посольство у Парижі роздавало наліво й направо пашпорти всім тим, хто хотів їхати на „батьківщину трудящих". Малумян якось затримав своє французьке громадянство. Приїхавши в столицю совєтської Вірменії, Єреван, він почав розчаровуватися вже з першого дня, хоча дістав працю в місцевому університеті. Він переконався, що, поза формальною назвою „самостійна вірменська республіка", ніякої самостійности Вірменія не має, всюди сидять москалі, а вірменський уряд — це звичайна собі маріонетка. Вірменську культуру утискають, тисячолітню вірменську історію спотворюють. Про це у Вірменії — розповідає Малумян — майже одверто говорять навіть т. зв. націонал-комуністи.

Друге, що з першого дня глибоко вразило поворотця, це надзвичайна бідність населення. Мало хто має по два костюми чи по дві пари черевиків; всюди: черги за хлібом, черги за маслом, убранням, взуттям. Коли Малумян казав своїм новим знайомим, що добровільно вернувся із Франції, то всі дивились на нього як на божевільного. Він дуже скоро переконався, що населення Вірменії, одної із „квітучих республік" СССР, живе куди бідніше, як населення Франції.

Вже по кількох місяцях побуту в совєтській Вірменії Малумян зрозумів, що зробив чи не найбільшу помилку в своєму 30-літньому житті, і вирішив вернутися до Франції. Як французький громадянин, почав писати листи до французького посольства в Москві з проханням допомогти йому в повороті. На декілька листів відповіді не дістав. Тоді вирішив поїхати до Москви і розвідати, в чому справа. У французькому посольстві йому заявили, що жадного листа від нього не одержували, проте, запевнили, що зроблять все можливе, щоб приспішити його поворот до Франції. Тим часом порадили їхати до Єревану і чекати дальших вказівок.

Малумян заспокоївся, вернувся до Вірменії, але . . . вісток від посольства не дочекався. Зате в скорому часі покликали його до МВД і заявили, що коли він відважиться ще раз звернутися до французького посольства, то його вишлють на Сибір. Хоч Малумян до посольства більше не звертався, незабаром його заарештували. Декілька тижнів його били, тортурували, вимагаючи, щоб признався, що він аґент французького уряду і приїхав до СССР на шпигунську роботу. Коли він до цього не признався, бо ніяким аґентом ніколи не був, почали під тортурами вимагати, щоб признався, що є американським аґентом. І до цього Малумян не признався, бо ніколи ним не був.

Восени 1948 року Малумяна поставили перед суд, приписуючи йому шпигунство на користь Франції і ЗДА. На суді прокурор заявив, що, хоч оскаржений до вини не признався, прокуратура не має сумніву, що є він американським і французьким шпіоном в одній особі, бо . . . служив в арміях цих держав. Малумяна на суді нічого більше не питали і не дали можливости оборонятися, а його адвокат, призначений владою, лише попросив суддів, щоб його гостро не карали, бо він, мовляв, молодий і дав себе намовити „підпалювачам війни" на шпигунську роботу. До речі, цього адвоката Малумян ніколи перед судовою розправою не бачив і з ним ніколи не говорив.

25 років тюрми

Малумянові оголошено вирок: 25 років поправно-трудових таборів „у віддалених місцевостях" СССР. Засудженого репатріянта вислали на Воркуту. Там він пробув декілька років. Про Воркуту оповідає те, що вже назагал відомо і нашим читачам. Кримінальні злочинці панують над політичними і майже всі без вийнятку є аґентами МВД. Тяжка 13-14-годинна праця при абсолютно невистачальній їжі. Неможливі мешканеві умовини, страшні морози взимі, через що Воркуту називають „містом холодної смерти". За довгорічними обчисленнями Малумяна (він скінчив університет в Парижі), 57% всіх ув'язнених — українці, велика кількість із Західньої України. З центральних земель України переважно інтеліґенція, яка духово спротивлялася совєтській системі і русифікації. Відоме повстання в'язнів Воркути, що почалося 22 липня 1953 р., було підготовлене українцями під проводом українця, колишнього високого старшини совєтської армії. Внутрішня розвідка в'язнів працювала так досконало, що знала прізвище всіх 150 найнебезпечніших зрадників-аґентів МВД, яких завчасу унешкоджено, так, що повстанням була заскочена вся охорона МВД.

По декількох роках Малумяна перевезено в концентраційний табір Тайшет на Далекому Сході, звідки й випущено недавно на поновну інтервенцію французького посольства в Москві.

Ось так скінчилася епопея репатріянта, який дав себе обдурити большевицькій пропаґанді. На закінчення ставимо йому ще одне питання:

— Чи це правда, що з концентраційних таборів випускають багато людей? Малумян відповідає: — Так, випускають. Вийшла вже приблизно одна третина всіх ув'язнених. — А яка кількість звільнених українців? Відповідь: — Дуже незначна, бо виявилось, що звільнені українці знову стають активними. Українців совєтська влада боїться.

НОВА СОВЄТСЬКА НАЦІОНАЛЬНІСТЬ

Понад тридцять років большевики намагаються витворити якусь нову національність. Аби лише не було українців, грузинів чи білорусів — словом, аби лише не було отієї мороки з вічним національним питанням, що його „геніяльний" Сталін розв'язував — розв'язував, та так і лишив з вузлами в спадщину Хрущову.

Спочатку все говорили про „совєтську людину". То мало бути якесь таке створіння, яке ніде не родилось, ні до якої мови не признається, ніякої природи не любить, ніякими зв'язками ні з яким народом не зв'язане. Словом, якийсь інкубус без роду і племени, якась нова порода „непомнящих родства", що, між іншим, також є чисто російським винаходом.

А тепер, як видно, Совєти взялися до ближче означених прикмет нової національности: вони вже видумали національність „москвич"!

І не думайте, що це — вигадка протисовєтської пропаґанди. Ні, таки в самій канонічній „Молоді України" введено це слово. І введено його саме для того, щоб замаскувати українське походження одного з найкращих спортсменів Совєтського Союзу, людини, що своєю витримкою і силою здивувала весь світ, людини, що побила попередні рекорди Затопека. Словом, говоримо про Володимира Куця.

В „Молоді України" його вже називають „Куц" і про нього написано дослівно таке:

„Володимир Куц, москвич, що народився на Україні двадцять дев'ять років тому".

Отже, звучить це так, ніби народження на Україні було для Куця якимось злочином, і добре, що він поповнив його аж двадцять дев'ять років тому, а після того мав час і нагоду виправитись і придбати собі нову, далеко пристойнішу „національність" — москвич!

І це пише газета „Молодь України", що, як виходило б з її назви, мусіла б з гордістю сповістити своїх читачів, що їх земляк, українець Куць, здобув захоплення всього світу своєю вправністю і витриманістю.

Цей малий факт показує дуже багато. Скільки б там не писали різні газетярі про „ліквідацію культу особи", тобто сталінщини, — видно, що лишилася в основі та сама політика: що поганеньке — то можна віддати Україні, а що краще, талановитіше, здібніше — те тягни з України. І коли вже ніяк не можна обминути, що ця людина — таки українець, то можна спробувати обернути її, якщо вже не на справжнього росіянина, так бодай хоч на „москвича"!

Як партійні музики не пересідаються у Кремлі, а їх музика, їх політика щодо України лишається все та сама.

А. Люшня

Володимир Барагура

„ЦВІТКА" Й „ВЕСЕЛКА" — ДВА ПОКОЛІННЯ, ОДНА МЕТА

(Стаття прочитана на „ЖИВІЙ ,СВОБОДІ'" в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку, дня 14-го листопада 1956)

(Закінчення)

„Цвітка", це пречистий приклад живучости ідеї, доказ, що жаден людський труд не йде намарне. Назовні „Цвітка" зів'яла, але зберегла ненарушене коріння в національнім ґрунті впродовж майже півстоліття, і після сорока років зацвіла знову свіжим, пахучим, барвистим квітом — 15-го вересня 1954-го року над Ню Йорком заясніла „Веселка" — дитячий журнал, що його знову видає УНС і „Свобода". Це нове видання у куди кращому становищі від своєї сестрички. Є фонди, є свідоме громадянство, є відповідні сили — письменницькі, мистецькі, педагогічні, редакторські, є куди кращі технічні можливості, є відборці-читачі — українські діти, що виховуються у більшості в українських школах, чи користають з курсів українознавства та проходять систематичне й плянове національне виховання в молодечих організаціях.

Але ідейні заложення та остаточна мета обох журналів однакові, хоч відділює їх майже пів століття часу.

Ось що писала „Цвітка" у своєму зверненні до читачів і батьків у першому числі: „До любих діточок! Як уяка цвітка розцвістися може лиш у золотому сяйві сонця й світлі, так і ви, любі діточки, взоруючись на цвітці, прямуйте всіма силами до світла й сонця. Навчайтесь усього доброго, щоб колись, як виростете, було з чим вийти в світ. Любіть одне одного, любіть працю. А передовсім, ростучи, не забувайте за цю землицю, на якій виросла наша „Цвітка", не забувайте за нашу рідну українську мову. Пам'ятайте в кожну хвилину, що ви діти великого й славного колись народу, що його тепер вороги закували в тяжкі кайдани, зробили невільником на власній землі. Довго жив наш народ у темряві, довго пропадав у кайданах, та ось прийшла слушна година. Там, у нашій далекій вітчині, нарід наш пробудився і кличе до нас, а діточки, що живуть на нашій землі, стали також закликати своїх братчиків і сестричок до праці над собою, до науки і світла. А в тій праці-науці дороговказом буде вам наша „Цвітка" і поведе та підтримає вас через перші ступні життя, щоб ви могли колись зацвісти правдивими цвітками для слави і добра рідного нашого народу та й цієї землиці, де нам тепер приходиться жити . . ."

А до батьків звертається „Цвітка" так: „Всі батьки, що хотять, аби їх діточки не забували, якого вони роду, що хотять виховати свої діточки на добрих синів і доньок свого народу, повинні для них записати „Цвітку"...

А ось які цілі присвічують „Веселці", як це з'ясовано в видавничих плянах: „дати українській дитині національне виховання, щоб вона, всякаючи в новий ґрунт, не відстала від свого рідного народу. Інакше після відходу старшого покоління українське життя поза межами рідного краю зовсім завмерло б. Журнал є українознавчий в найширшому слова значенні, при чому українознавство треба розуміти, як позитивне психічне наставлення дитини до всього, що українське. Крім українознавства, як основної цілі „Веселки", другою її ціллю є виховання взагалі — суспільно-громадське, релігійно-моральне, естетичне". А в зверненні до дітей у першому числі „Веселка" пише: „Читайте пильно „Веселку" і разом із тим пізнавайте запашну мову ваших предків, мову українського народу. „Веселка" розкаже вам, чому всі люди повинні бути добрі й чесні, вірні Всевишньому Богу, своїй св. Церкві й своїй Рідній Землі."

Між цими двома програмами-зверненнями повна подібність, хоч висловлені вони іншими словами, хоч складали їх різні люди з двох різних поколінь, відмежованих від себе понад чотирма десятками років. Звідкіль і чому така подібність?

Відповідь ясна й проста — вони плили з того самого українського серця, що незмінне в часі й просторі, нашіптувала їх та сама українська душа, однаково чутлива на порухи нації тоді й тепер, диктували їх ті самі потреби й зумовляли ті самі змагання народу, були вони виплином майже ідентичної історично-політичної ситуації, в якій находився наш народ тоді і в якій находиться тепер.

Тільки в одному мусимо різнитися: не сміємо дати померкнути „Веселці" так, як попереднє покоління дало зів'янути „Цвітці".

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік II — Грудень — Число 12

Дмитро Галичин

МІЛЬЙОНЕРИ

Мільйонерами н а з иваємо звичайно, багатіїв, що мають великі мастки та розпоряджають мільйонами долярів Та тут мова не про того роду мільйонерів. У цьому випадку, маємо на думці таких організаторів чи знову агентів, які потрапляють зорганізувати до якоїсь забезпеченевої компанії стільки осіб, що вони забезпечать себе разом на мільйон долярів.

Досі так бувало, що тільки великі асекураційні компанії мали таких спритних агентів, які впродовж одного року потрапили продати забезпечення на мільйон або і більше долярів. Такі агенти звичайно творять в даній компанії окремий клюб так званих „мільйонерів" та дістають від цієї компанії окремі відзначення, що бувають нераз навіть дуже коштовні. Та даним компаніям, очевидно, виплатиться добре винагороджувати таких добрих агентів.

Показується тепер, що того роду мільйонери бувають не тільки в асекураційних компаніях. Є вже також такі допомогові організації, в яких о р г а н і з атори потраплять, впродовж одного року, приєднати таку кількість членів, що сума їхнього забезпечення виносить мільйон або і більше долярів. Ці організатори, подібно як це діється в асекураційних компаніях, творять також окремі клюби „мільйонерів" в своїх організаціях. Наприклад, одна допомогова організація, яка була зорганізована вже в цьому сторіччі, подає в своєму звіті, що в минулому році вона мала п'ять таких організаторів, які продали, зорганізованим ними членам, забезпечення на суму більшу, ніж один мільйон долярів. У тому самому часі, у тій самій організації було 14 таких організаторів, які продали забезпечення на суму більшу, як 750.000 дол., а крім цього, дана організація мала ще 81 таких організаторів, які продали забезпеченевих грамот на суму більшу, як 500.000 дол. Згадано також у звіті, що між тими п'ятьма організаторами, що продали забезпечення на суму більшу, ніж один мільйон долярів, було 4 чоловіки і одна жінка. Коли почислити всіх організаторів, яких видала дана організація впродовж тільки одного року, то покажеться, що цих надзвичайних організаторів було аж 100 і вони потрапили продати забезпечення разом на суму більшу, ніж 56,000.000 дол.

Щоб з'ясувати собі вагу значення цієї суми, вистачить згадати, що, наприклад, УН-Союз, який існує вже 63-ій рік, має всіх членів забезпечених на суму дещо вищу, як 51,000.000 дол.

Подане тут порівняння виказує, що в даній організації зроблено за один рік більше, ніж ми потрапили осягнути за 62 роки існування. Згадане порівняння таке, що є над чим призадуматись! А повинні ми застановитись над ним зокрема тепер, коли починаємо п е р е д к онвенційну кампанію за новими членами, яка триватиме від 1-го січня до 31-го грудня 1957 року.

Хто стане в нас, в нашому Українському Народному Союзі, тим першим мільйонером? Оце питання ставимо до всіх організаторів, принагідних і постійних на 1957 рік!

Г. Герман

ПІД КІНЕЦЬ РОКУ

І знову зближається кінець року, а разом з цим час підсумків організаційної праці Відділів УНСоюзу. Хоч до повних підсумків бракує ще місяця грудня, то все ж таки вже тепер можна відмітити деякі тенденції в членстві нашої організації. Наприклад, впродовж 11 місяців поточного року кількість нових дорослих членів була меншою за кількість нових дорослих членів, які вибули. Впарі із звичайним пересічним числом суспендованих членів дається відчувати втрата тих, які відходять з 20-літніми виплаченими і дозрілими грамотами. Про те, що робити, щоб задержати таких членів в організації, відділові секретарі вже отримали обіжник від організаційного референта, д-ра Я. Падоха. Сподіваємось, що відділові секретарі поставляться поважно до цього обіжника, в якому подані конкретні інструкції і поради.

Переглядаючи п р о т о коли давніх конвенцій і річних зборів Головного Уряду, можна часто зустріти цікаві для теперішніх обставин справи. Наприклад, бували часи, коли Відділи ставилися неприхильно до платних організаторів, які займалися виключно приєднуванням нових членів. Можливо, що були причини для неприхильного ставлення. Маємо ще й сьогодні такі Відділи, які не бажають собі допомоги від організатора в побільшенні Відділу новими членами, але ці Відділи самі не цікавляться новими членами і воліють занепадати, замість розвиватися. За організаторами промовляє те, що на протязі 11 місяців цього року організатори приєднали 904 нових членів на загальне число 3.004. *Отже*, організатори приєднали 30 відсотків усіх нових членів до УНСоюзу.

За оголошення в телевізійних програмах треба солоно *платити*, хоч ці оголошення короткі і втиснені поміж різнородними точками даної програми. Щоб оголошення мали відповідне значення й успіх, великі й багаті фірми спонзорують виведення драм і концертів на телевізії і запевнюють собі оголошення на повну годину або й довше без втручання оголошень іншої фірми. Тому дуже цікаве було оголошення однієї великої американської асекураційної компанії наприкінці спонзорованої нею програми: „Наука сьогодні коштує далеко більше, як кілька років тому, — говорив передавач, і Ви журитесь, що Вам буде затяжко дати Вашому синові чи доньці академічну освіту. Отже, беріть у нас едукаційну полісу для Вашого сина або доньки і складайте для них річні вкладки до 18-го року життя, а тоді Ваш син чи донька матимуть готові гроші на заплачення студій в каледжі. А в разі Вашої передчасної смерти, за малою доплатою, Ваш син матиме виплачену полісу і його освіта буде забезпечена". Зовсім так, як це робить УНСоюз для своїх членів, видаючи дітям грамоти „ендавмент" у 18-ім році життя.

І в УНСоюзі, за маленькою доплатою, дитина може бути звільнена від вкладок на випадок смерти батька. В додатку, УНСоюз бере нижчі вкладки, як ті, що їх беруть інші асекураційні компанії.

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Відділові секретарі можуть заощадити собі багато труднощів і *переписки*, якщо вони запам'ятають наступні заввагти:

1. На членській аплікації аплікант повинен підписатись латинськими літерами, бо членська грамота буде виставлена латинкою. Тоді член не буде звертати грамоти до справлення його прізвища, бо на грамоті його прізвище буде вписане так, як він себе підписав на членській аплікації.

2. Спадкоємцем може бути теж інституція, якщо вона заінкорпорована і харитативна.

3. Спадкоємців не можна назначувати словом „або", бо статут постановляє, хто має бути спадкоємцем в разі одночасної смерти члена і назначеного спадкоємця. Наприклад — у випадку одночасної смерти члена і його спадкоємця - жінки, посмертне переходить на діти.

4. На кошти похорону не можна записувати більше як 250 долярів. Якщо член записав 250 дол. на одній грамоті і вибирає додаткову грамоту, то не може записувати додаткової суми на кошти похорону. Якщо член не має нікого з рідні, то повинен записати цілу суму на спадкову масу і не розділювати на кошти похорону і на спадкову масу або на Відділ.

5. При зміні кляси забезпечення треба завжди звернути до головної канцелярії стару грамоту разом з аплікацією про зміну кляси.

6. На грамотах членів чоловічого полу подана вкладка включно з оплатою за „Свободу" навіть тоді, коли член звільнений від оплати за газету, з уваги на те, що він неписьменний, або що народився в Америці. Замість звертати грамоту до головної канцелярії до справлення на ній вкладок, краще наперед перевірити, чи даний член звільнений від оплати за „Свободу".

7. Оплата за подвійне забезпечення не є включена до вкладки на першій стороні грамоти. Ця оплата вписана на окремім контракті, що прикріплений до третьої сторони грамоти.

8. Щоб суспендувати члена або прийняти його наново, треба подати його ім'я, прізвище і число грамоти на місячнім рекордовім звіті, замість писати листа до головної канцелярії.

9. Ніколи не треба присилати членських вкладок до головної канцелярії, без місячного рахунку.

10. Щоб дістати секретарську винагороду в місяці січні, відділові секретарі повинні прислати до головної канцелярії виповнену реєстраційну картку з іменами і адресами предсідника, секретаря і касира, що були обрані на рік 1957.

Г. Герман

Степан Куропась

ІНТЕРВЮ З ВЕЛИКИМ СОЮЗОВЦЕМ

Далеко від українського політичного гомону, в гарному містечку Скокі біля Шикаго, в домі свого сестрінка д-ра Михайла Наболотного живе сьогодні відомий церковний і політичний діяч української Америки всч. о Петро Понятишин. Це не значить, що він заміняв все те, чим він жив на протязі останніх 50 років, за спокій у Скокі, за прикладом козаків, що покинувши козацький стан, жили мирно на хуторі. У Скокі нема хуторів і нема спокою. Містечко росте сьогодні як гриб по дощі і разом з містами Єн Арбор в Мишиґен да Медісон у Висконсін становить трійцю, яка найскорше розбудовується і росте кількістю свого населення. Тому 25 років, коли я приїхав до Америки, на місці, де сьогодні стоїть Скокі, були величезні кукурудзяні фарми, випасалося стадо худоби і на перехресті доріг біля фарм можна було купити завжди свіжі яйця і ярину. Коло одного з таких перехресть виросло містечко Найлс Сентер, яке потому заінкорпорувало себе під назвою Скокі. Земля була там дуже урожайна й фарми з будинками можна було купити по 100 дол. за акр. Тепер на цих полях місто Скокі і будівельні площі 40×125 продаються там від 3.000 до 6.000 дол. Отже, спокою у Скокі нема! А навіть, якби був, то чи міг би о. Понятишин спокійно жити? Чи дали б йому свої жити спокійно на заслуженому відпочинку? А в додатку, о. Понятишин таке життя вів і таку активну вдачу має, що, не зважаючи на своїх 80 літ, він є вповні в курсі справ американської України, світової політики і т. п.

Віднайшла о. Понятишина у Скокі теж нова українська греко-католицька парафія св. Йосифа, що організує тепер українців на північно-західній стороні Шикаго. Від кількох місяців править він о 10 год. Службу Божу в тимчасовому приміщенні нової парафії в гаєкул св. Патрика на Велмонт і Остин.

Про те, що у Скокі о. Понятишин, знав я ще від покійного д-ра Мишуги, який завжди дуже високо цінив цього заслуженого священика і діяча, і багато разів радив мені відвідати його. Та час минав, і щойно в неділю дня 9 грудня ц. р. в товаристві українського союзового лікаря, д-ра Івана Дачишина з його дружиною, відвідали ми о. Понятишина в гостинному домі д-ра Наболотного і його дружини.

Застав я о. Понятишина дома. І хоч інтервю звичайно відбувають в драматичній формі, значить з двома партнерами, з питаннями й відповідями, наше інтервю відбувалося в прозі. В кабінеті о. Понятишина, що рівночасно служить йому й за бібліотеку, ми перевели 3 години на розмові. І не скінчили, бо покликала пані Наболотна на вечерю і ми мусіли послухати господині дому. По вечері знову будемо продовжувати розмову, — запропонував о. Понятишин. Та, на жаль, час так скоро минав, а в додатку нова розмова з господарями дому і д-ром Дачишином протяглася так, що треба було нам від'їздити.

Вся стара іміграція знає всч. о. Понятишина. Від Ремі і Монт-Кармел в Пенсилвенії 1903 року аж до останньої його парафії в Йонґставні, Огайо, тому три роки, о. Понятишин лишив по собі не лише добру пам'ять, славу й ім'я, але і слід своєї праці. Гідно репрезентував він на цьому континенті Українську Греко-Католицьку Ц е р к ву, боронив її інтересів. Завжди вмів погодити інтереси Церкви і нації, бо девізою діяльности на парафіях в Америці і на пості адміністратора греко-католицької дієцезії по смерті Преос. Кир Сотера Ортинського було: Віддай Богові що Боже, а Кесареві кесареве.

Інтересні спомини о. Понятишина.

Приїхав він до Америки дня 20 липня 1903 року кораблем „Фатерлянд" з Антверпену, що їхав 11 днів. В Ню Йорку зустрів його у пристані о. Макар, який заплатив йому шифкарту. Не було в той час охочих священиків їхати до ЗДА. Америку вважали за якийсь Сибір, за заслання, країну, де нема українських парафій, бо їх треба щойно організувати. Тому до Америки їхали самі молоді, відважні священики і в додатку патріоти українці, що не дбали за свої вигоди, а їхали служити Богові і народові. Тому, хоч в тому часі українське греко-католицьке духовенство в Галичині було здебільша під сильним впливом москвофільства, до Америки не приїхав ані один москвофіл-священик, а тільки самі українці. Це було наше щастя, — твердить о. Понятишин. Поперше тому, що новоприбулі священики не привезли з собою москвофільсько-української боротьби, а подруге тому, що українська іміграція у ЗДА з допомогою священиків-українців стала відразу на українському фронті. Не було цього в наших братів з Карпатської України, і вони до-

(Закінчення на стор. 4-тій)

НА ПЕРЕЛОМІ РОКУ

Якщо мати на увазі надруковані в цьому виданні „Трибуни УНС" касовий і організаційний місячні звіти, то ще було б важко говорити про цей перелім року, хоч він уже завтра. Діло бо в тому, що звіти друкуються завжди за попередній місяць, бо один місяць часу потрібний на те, щоб робити підсумки. Отже, в цьому виданні ми маємо звіти за листопад, а підсумки за минулий рік зможемо поробити щойно з кінцем січня. Все ж таки, в таких великих організаціях, як Український Народний Союз, одномісячні етапи не є аж такі великі, щоб у них могли змінятись основно організаційні чи касові підсумки. А втім, грудень вже минає, що мало статись, це вже сталось і тільки потрібні підсумки. І тому, на порозі нового року, ми можемо ці загальні підсумки, без одного місяця, навести, бо на їх підставі зможемо побачити краще дальші завдання, вступаючи в новий рік.

Як виглядав УНСоюз в числах в тому самому часі минулого року? Отже, в грудневому виданні „Трибуни УНС" минулого року подано, що УНС з кінцем листопада 1955-го року мав усіх разом 70.906 членів, з чого 49.495 було в департаменті дорослих і 21,411 — в молодшому департаменті. Рік пізніше, себто з кінцем листопада цього року, в УНСоюзі було всіх 71.230 членів, з чого 49.360 є в департаменті дорослих і 21.870 — в молодечому департаменті. Порівняльно за один рік, себто від листопада 1955, до листопада 1956, УНСоюз збільшився заледве на 324 члени, при чому збільшився тільки в молодечому департаменті, бо в департаменті дорослих зменшився на 135 членів.

Образ не веселий! Правда, це не значить, що впродовж цього року здобуто тільки таку кількість нових членів, на яку УНСоюз в кінцевому підрахунку збільшився. Їх здобуто незрівняно більше, але вони пішли в розхід, бо ними треба було покривати втрати, з яких величезна частина була цілком зайва, бо це були суспенди. Проте, факт залишається фактом і однорічний балянс УНСоюзу в членах є менший від мінімального.

З цього нам уже тепер треба зробити практичний висновок, який може бути тільки один: докласти всіх зусиль, щоб здобути якнайбільше нових членів та щоб задержати в УНСоюзі тих, що вже в ньому є. Це повинна бути наша перша новорічна резолюція, а другою резолюцією повинна бути тверда постанова виконати цю першу.

Касова ситуація куди краща. З кінцем листопада 1955-го року касовий звіт виказував 17,654.801.70 долярів майна, а в тому самому часі цього року він виказує 18,907.709.07 долярів, отже впродовж року майно УНСоюзу збільшилось на 1,242.907.37 долярів, себто на кругло один і чверть мільйона.

Очевидно, що в цій країні „мільйони говорять" і УНСоюз у цьому відношенні справді говорить якнайкраще за всю нашу спільноту. Це ж бо її гроші, це гроші тих сімох десятків тисяч членів. І хоч як вимовні є мільйони, то все ж таки ще вимовнішим повинно бути число членів, кількість живих людей, які об'єднались, з'єднали свої руки і серця та уми для спільної праці і спільної мети.

З цього здає собі справу УНСоюз і ведучи дбайливу господарку народними мільйонами та докладаючи всіх зусиль, щоб ці мільйони збільшувались і приносили максимальну та багатобічну користь їх єдиному власникові — членам УНСоюзу, він рівночасно докладає найбільших зусиль для того, щоб збільшувалась кількість членів. Цього великого і найважливішого завдання не може виконати ані сам Головний Уряд, ані уряди пів тисячі Відділів УНСоюзу, а тільки ми всі разом, всі члени УНСоюзу. Уявім собі, як виглядала б сьогодні наша організація, УНСоюз, якщо б кожний з нас, кожний із тих тільки 50 тисяч дорослих членів поклав собі за завдання і обов'язок придбати впродовж одного року бодай одного члена! Це ж бо цілком можливе. Кожний бо з нас напевно знає не одну, але багатьох осіб, які ще не є в УНСоюзі. І як деякі секретарі Відділів чи організатори потраплять упродовж року здобути для УН-Союзу десятки, а то й сотню членів, то невже ж кожний з нас, звичайних членів УНСоюзу, *не міг би впродовж року* здобути для своєї організації ще бодай одного, двох чи і більше членів?

Один з членів в УСНоюз, здавалося б, цілком губиться, але коли б так 50 тисяч дорослих членів придбали по тому одному членові впродовж одного року — як же могутньо розвивалася б наша організація, як сильно росла б і скріплювалася ця українська заморська твердиня та ще більшим і ще переконливішим арґументом вона була б для української визвольної справи!

Подумаймо над цим саме на переломі року і якщо ми взяли б собі ці міркування до серця, то від сьогодні за рік, на переломі чергового року наші кінцеві підсумки, і організаційні і касові, будуть ще більш могутньою симфонією української живучости, українського прогресу.

„ГОРДІСТЮ УКРАЇНЦІВ ВСЬОГО СВІТУ" — НАЗИВАЮТЬ АМЕРИКАНЦІ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ! „УКРАЇНСЬКОЮ ЗАМОРСЬКОЮ ТВЕРДИНЕЮ" — ВВАЖАЮТЬ ЙОГО УКРАЇНЦІ У СВІТІ! ЗМІЦНЮЙМО І РОЗБУДОВУЙМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЦЮ НАШУ ТВЕРДИНЮ, ЗБІЛЬШУЙМО ЦЮ НАШУ ГОРДІСТЬ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(18)

А ось нова картина:

„Річка в'ється поміж лісисті береги. За річкою невеличка хата, коло хати віз, що служить тим часом за комору, під возом кухонне знаряддя, а один горщк прикритий „Свободою". Стайня також досить обширна: 2 корови, 2 телят, 2 воли, на дворі два плуги — початок ґаздівства".

Або:

„Боже святий! Чи міг наш чоловік коли сподіватися, що його дітей таке добро чекає? 113 морґів лісу! Осичина, ліщина маленька, подекуди мізерний дуб, рідко дуже соснина. Земля знаменита. Горошок дикий, дике жито й овес у хлопа. Земля чорна, пшенична, від віків листям на лікоть нагносна. Корчунок лісу дуже легкий, бо коріння тримається наверху. Випас худоби, коли б тільки вона була! Вода здорова, повітря дуже здорове. Простори величезні — таж то 160 акрів, 113 морґів галицької доброї, дарової землі"!

Тільки до того всього треба конечно: грошей і розуму. Хто його не має — читаємо в „Свободі" — хай не їде до Канади, а лишається — в Галичині!

А ось і перша українська Служба Божа між тими іміґрантами. Це в колонії Теребовля над річкою Дріфтінґ, у маленькій хатинці, заповненій людьми вщерть. Ось понеслися слова „Благословенно царство", і всі в плач — як мала дитина. Але ще гірший був плач, як згадалося за те лихоліття, що вигнало нас за море шукати кращої долі — для наших дітей.

А потім посвячення поставленого нашими колоністами на горбку хреста на пам'ятку свободи, посвячення першого українського хреста в канадійських лісах, на канадійській землі.

Але як це може бути, — питає „Свобода" — щоб і тут на тих преріях, де стільки землі, могли наші люди між собою процесуватися за землю, як у старім краю? Як це може бути, щоб не стидалися жебрати, коли можна заробити? Як це можливо, щоб матері жалувалися на своїх дочок, що є на службі в місті, що вони їх цураються? А поправді вони їх не цураються, тільки цураються бруду і босих ніг з болотом на три цалі, або батьківських довгоносих, бойківських постолів чи брудної сорочки з розпором на грудях.

Тому добре, коли наша дівчина, що повернеться з міста робить революцію в домі своїх родичів! Оце наш поступ і наша гордість — ця наша гірська дівчина, що стала справжня лейді.

Може то прикро — пише „Свобода" — про такі речі писати і раз-у-раз їх пригадувати. Але таке є завдання „Свободи". Бо вона не тільки шукає свого народу по всіх закутинах, але й дбає про його долю, про те, щоб він ставав культурнішим і поступовішим та щоб його таким усюди вважали. Ці „Образки з Канади"[9] чи постійні дописи повні різних наук, переданих образками з правдивого життя і перелітуваних описом ось таких вражень, які робила Канада на перших наших переселенців:

„Таж це край, що можна піти собі з рушницею і тільки вимірив — стрілив, а дві курки тільки крилами стрепотіли. І криміналу за те нема. Не то, що в старім краю. Інші порядки. Якби так описав кумові в краю, то не повірив би, що тут полюй, паси, коси, де хочеш, дров не купуй і податків не плати. Чи можуть бути більші чудеса на світі? Навіть молока тут відьма не відбирає! Не зайшли прокляті відьми з краю до Канади. Не годні були через воду перебратися. Їхали, але змлоїло їх на воді й назад до Галичини повертались. А багато того насіння повимирало на морі. Ні одна не діждала побачити Канаду".

Додамо ще, що в дописах канадійських іміґрантів до „Свободи" були завжди подавані подрібні інформації, де ще можна добру землю за дешеві гроші купити, де і як наші поселенці розгосподаровуються, де, як і що зародило, хто і де свіжий приїхав з краю, як теж подавано остороги для тих, що при пиві сидять у старім краю, щоб не їхали ні до Канади, ні до Америки, бо тут гальб нема часу пильнувати, тільки треба робити.[10]

З усіх тих дописів, поминаючи ті всі великі труднощі, які приходилося поборювати українським піонерам у Канаді, все таки повіває думкою, що Канада добрий край і будучність для наших людей є в Канаді. Таке пише „Свобода", подаючи довгими роками різні поради й остороги щодо поселення в Канаді. Але заразом звертається вона до Рідного Краю з такими, товстими буквами, видрукуваними, словами: **„Як хто може жити в Галичині або Буковині, хай не їде до Канади, бо найліпша чужа земля не заступить своєї рідної, як мачуха ніколи не заступить рідної матері".**[11]

(П р и м і т к а: *Про теперішній стан української іміґрації в Канаді зібрав дані проф. Іван Боберський у статті „Українці в Канаді", вміщеній у календарі „Провідник", виданім у Вінніпеґу, Ман., на рік 1936. Там теж подано, що першими українцями, які приїхали в 1891 р. в Канаду, були Іван Пилипів і Василь Ілиняк з Небилова, повіт Калуш, Галичина*).

в) На Гавайських островах

А тепер перегляньмо листки „Свободи" з 10 лютого 1898 р. Там пише о. Н. Дмитрів про Гонолюлю. Це згадка за Гавайські острови і те, що там від року караються, як контрактові робітники, а властиво як дійсні раби, 31 родини з Борщівщини. До роботи ведуть їх як арештантів, а працюють вони в нестерпній спеці й нужді. „Свобода" подає деякі імена тих осіб і їхні адреси.

В 1900 р. вже начислює „Свобода" 350 українців, порозкидуваних по різних Гавайських островах тому, щоб — не робили бунту. Працюють вони по 14 годин і мусять носити на поле до роботи плуги, які важать по 160 фунтів. Часами треба їх нести і 3 милі. Хто захворіє, на того накладають кару від 5 до 10 долярів, або 20 днів арешту. Чоловіки заробляють по 50 центів денно, жінки — по 25. Довідуємося, що в 1898 році держали 37 наших людей за „непослух" по 10 місяців у тюрмі. А коли люди не видержували і втікали, то це був „бунт". Та куди ж і втікати, коли море дозкола!

Зі сторінок „Свободи" плинуть слова потіхи для тих нещасних невільників, бо пороблено рятункові заходи через австрійський консулят, як теж іншими шляхами, серед сенаторів і конґресменів та в Ліґ фор Сошел Сервіс, і серед людей, що поборюють суспільну нужду. Так намагалася „Свобода" облегшити долю наших іміґрантів на Гаваях. Її редактор, І. Ардан, подає квестіонар, який повинен виповнити кожний український іміґрант на Гаваях, щоб знати точно, як і хто його використовує.

Заразом закликає „Свобода" наших послів в австрійськім парляменті, щоб подбати, щоб австрійська влада за наші податки хоч давала іміґруючим принаймні такі інформації, щоб вони не попадали в неволю.[12]

Завдяки тим заходам уневажнено законом з 15 червня 1900 р. вимушені контракти наших іміґрантів з плянтаторами, і від цього часу вони вже мали хоч більшу свободу руху та можливість кращого заробітку. Довго це тривало, поки можна було добитися цього. Але все таки ті, що були при „Свободі", знайшли нашим людям шлях до виходу з цього гавайського пекла.

---

[9] „Свобода", ч. 8, 1898.
[10] Там же, ч. 43, 1899.
[11] Там же, ч. 24, 1897.
[12] Там же, ч. 6,1900.

ІНТЕРВЮ З ВЕЛИКИМ СОЮЗОВЦЕМ

(Закінчення зі ст. 3-ої)

кичі не йдуть разом з нами.

В час, як приїхав о. Понятишин до Америки, то центром української іміграції був Народний Союз, тоді ще Руський. Між священиками і Союзом була повна кооперація. Спонзор о. Понятишина о. Макар відразу сповістив його, що треба вступити до Союзу. „Свобода" розвивала тоді велику роботу й вела війну з російською Православною Церквою, яка тоді пропагувала „адін цар, народ і атечество".

Приїзд священика зі старого краю був тоді великою подією. Сходилися всі, щоб його побачити і довідатися, що дістьса в краю.

До приїзду о. Понятишина були вже тут о. Улицький, о. Савка, о. Кирчів, о. Дмитрів і о. Тимкевич. Тиждень опісля, разом з о. Макарем, поїхав о. Понятишин до Ремі в Пенсилвенії, щоб стати там парохом. Як виглядало тоді місто Ремі? Це був „трейдінг пост", де жив поштар, прічер і кілька слов'янських груп. Українська парафія була там занедбана, священика не було вже пів року.

Прийняття було в готелі. А готель це була буда, яка могла помістити на нічліг всього 5 людей. Під час прийняття, коли на хвилинку о. Макар відійшов від стола, вилетів за ним непомітно парафіяним Михайло Барна, і на дворі заявив о. Макареві: „Як він москвофіл (так тоді говорили), — то ми його не хочемо!" Така тоді вже була свідомість американських українців. Священики боронили тоді Союз і Союз Українську Церкву. Ремі — це була перша парафія о. Понятишина. Довший час він був разом зі священиками Довговичем, Улицьким, Підгорецьким консульторoм єпископа. Тоді наша дієцезія об'єднувала теж карпатських, як тоді називали, угорських русинів. Вони завжди закидали покійному єпископові Ортинському, що він не має за собою світської організації. На раді консульторів, о. Понятишин спротивився тому, щоб Союз переіменувати на Греко-Католицький. Хоч інші консультори були за зміною і за цим, щоб єпископові дати якусь світську силу і так здержати розкол дієцезії на угроруську і руську, о. Понятишин був проти зміни, вважаючи, що тоді вже було запізно перетворювати Союз на греко-католицьку організацію. Союз мав вже свій вироблений характер, мав різних членів і міняти чи перейменовувати його було щонайменше рисковно. Життя виказало потому правильність тих поглядів. А втім, єпископ Ортинський сам був проти того, щоб тиснути на Союз за зміною на Греко-Католицький, але його намовили. Українських православних громад тоді ще в Америці не було, бо не було православних русинів чи православних українців. Були православні малороси, але вони жили гуртом, як цареславні. Єпископа Ортинського не любили угрорусини, бо він був „вкраїнець", але фактом є, що він ставився прихильно до всіх і русинів і українців, був учасником кожної української справи чи всенародної імпрези, апелював до людей за допомогою і сам давав грошову поміч на українські справи. Він був покровителем всіх українських справ.

Після смерти єпископа Ортинського, о. Понятишин був на протязі 8½ року адміністратором нашої дієцезії в Америці аж до приїзду нового єпископа Високопреосвященного Кир Константина Богачевського. Згадуючи про ті часи, він пригадує такий інцидент, який мав місце в 1921 році. Митрополит А. Шептицький, перебуваючи тоді в Америці, відвідав і Герберта Гувера, пізнішого президента Америки. Гувер вернув тоді з Европи, де перебув довший час, рятуючи її від голоду. Був він і на Україні і бачив українську біду і знав, що на світі нема гіршої біди від української. Наш Митрополит дорікав легко Гуверові, що тій біді винна Америка, бо не визнала України, що одинока могла українській біді скрутити голову.

— Кого мали ми визнавати — спитав Гувер Митрополита?

— Та Симона Петлюру — відповів Митрополит.

Тоді Гувер вичислив йому всіх українських претендентів до влади: Апостола, Махна, Тютюнника. Добре вимовив навіть слово Тютюнник — дивувався Митрополит Шептицький і вже більше питань Гуверові не ставив.

Говорячи про теперішню нашу діяльність в Америці, всч. о. Понятишин уважає, що наші УККА і ЗУАДК роблять добру роботу. Його болить тільки те, що вони не мають від усіх такої підтримки, на яку заслуговують.

Вкінці запитав я о. Понятишина про таку актуальну сьогодні справу, як те, чи буде війна.

Говорячи про загальні справи, о. Понятишин, піонер і сеньйор нашої діяльности в цій краïні, висловлює побоювання, що без нової війни готово таки не обійтись. Це готова бути остання війна в світі, яка встановить порядок або завалить все. Всі українці у вільному світі та їх установи мусять бути готовими до того роду війни і мусять виступити одностайно й організовано перед тими, що матимуть вплив і голос у встановлюванні нового ладу, щоб перед ними обстояти українську правду. Всч. о. Понятишин непохитно вірить, що Україна таки буде вільна. Комішенер для справ іміграції Корсі, який у своїй промові в колисці американської України Шамокіні сказав: За 16 літ мого урядування я не мав ні одного судового доходження проти українців. Такий добрий народ напевно дійде до самостійности.

Подаю цю мою розмову з о. Понятишином у вірі, що американським українцям буде інтересно знати, як живуть і що думають визначні українські діячі у ЗДА, ті, що творили історію нашої спільноти за останніх 50 років, і які все своє активне життя віддали на службу українській Церкві і нації.

Український Народний Союз пишається тим, що від 1903-го року має в своїх рядах цього великого Душпастира і Громадянина.

Ярослав Падох

НА ЩАСТЯ, НА ЗДОРОВ'Я НА НОВИХ ТРИДЦЯТЬ РОКІВ...

(Із ювілейного привіту „Дністрові")

Як же цікаво було б довідатися у тридцятилітній ювілей „Дністра", 361-го Відділу УНСоюзу, скільки з його більш чим сімнадцяти сот членів було на Україні і бачило справжній Дністер. Скільки з них відшукало його початкове джерело у Дрогобиччині, подивляло його красу поміж квітистими берегами Жидачівщини, звідки прибилися до цього краю основники нашого ювілята. Скільки пропливали водами Дністра яр галицької Флориди, сонячної Заліщиччини, подивляли повагу Дністра під старою столицею Ярослава Осмомисла та його могутність при вливі до козацького Чорного моря.

Мабуть, небагато таких сьогодні. Можливо, небагато їх було й тридцять років тому, поміж тими, що клали зруб сьогоднішнього ювілята. І тим більш цінним, і тим більш зворушливим є їх сантимент до далекої, рідної ріки, що від віків зв'язує західню вітку рідної землі з рідним морем, що зрошує її життєдайною вологістю, дає хліб її хліборобам, рибу її рибалкам та завершує свою синню і зеленню симфонію неперевершеної краси того Богом даного краю.

В якій повній гармонії з нашою імігрантською традицією ця зворушлива назва цього союзового Відділу. Вона не менш переконливо свідчить про прив'язання до далекої, а все рідної землі, як грудка землі чи жменя рідного зілля, загорнена у рідними квітами гаптовану хустинку, що їх брали зі собою на далеку дорогу наші селяни, виходячи в чужину. Основники „Дністра" привезли зі собою із рідного краю, нехай тільки символічно привезли, краплю рідної води, як спомин про рідні річки, озера і ставки, що їх так багато в українському краєвиді.

Ще так недавно, відкриваючи „Союзівку", головний предсідник Союзу назвав її шматком української землі на американському суходолі. А ось наш ювілят „Дністер" сюди переніс, нехай і символічно, ріку українську, щоб скроплювала та оживляла не тільки той „шматок рідної землі", але й всю широку ниву нашої національної праці в цім краю.

Оглядаючи тридцятилітній пройдений шлях „Дністра", ми можемо доглянути деякі подібності поміж нашим ювілятом і його іменником. Ювілят — це найбільший союзовий Відділ на американськім Сході, як Дністер на українськім Заході. Товариство „Дністер" є по величині другим відділом на цілий Союз, як ріка Дністер є другою по Дніпрі рікою України. Як до Дністра вливаються численні річки, так і до нашого ювілята влилися менші Відділи союзові, а всі Відділи постійно брали собі і беруть приклад із його взірцевої праці. В історії нашого громадського життя записався наш „Дністер" широко переведеною організаційною, освідомною і допомоговою працею. В роках, коли в Ню Йорку не було об'єднання громадських установ, він виконував цю почесну і водночас відповідальну функцію і був в той час першою установою метрополітальної округи. З рядів нашого ювілята дістало наше загальне громадське життя, а зокрема наш Союз, чимало визначних а то й передових людей. 361-ий Відділ Українського Народного Союзу, наш ювілят, далеко переступив межі звичайного, рядового Відділу та пересічного низового, льокального товариства. Він стався установою ширшого громадського значення, працею і відданістю громаді поширивши скромні статутові межі свого значення і призначення. Чи може таке товариство здобути більше відзначення у своє тридцятиліття?

Це відзначення належиться нашому ювілятові від всього нашого громадянства, а зокрема від усіх доброзичливих союзових Відділів Ню Йорку, близьких сусідів з-поза нашої сьомовуличної межі, від яких мені саме доводиться вітати ювілята.

А що вже так близько від нас і Новий Рік і Йордан, із своїми віками вотановленими роковими бажаннями, то й зложім наші ювілейні бажання товариству „Дністер" по тим стародавнім звичаям, які були у великій шанобі в краю, що розкинувся обабіч Дністра:

Сійся, родися, жито, [пшениця.
На щастя, на здоров'я, [на нових тридцять літ...

СВЯТОЧНІ МІРКУВАННЯ

Яскраві світла на головних вулицях і великих крамницях, пригадують кожному з нас, що зближається велике свято — Різдво Господнє. Крикливі, гомінкі і барвисті реклями різних фірм зовсім не порушують властивої суті свята, а заохочують кожного до купування дарунків. І здається, що мабуть нема другої країни на світі, де б люди видавали на святочні дарунки так багато грошей, як в Америці. Це справді гарний звичай, встановлений чи не традицію трьох царів, які прийшли з дарунками до малого дитяти — Ісуса. Багато людей, які зовсім не святкують Різдва в значенні релігійному, обдаровують дарунками родину чи приятелів, і в цей спосіб на свій лад відзначають Різдво.

Тепер хочу порушити справу дарунків, які часто-густо зовсім є непотрібні, і тому за два-три дні ідуть до коша, особливо дарунки для дітей дешевої якости. Десь тому кілька тижнів зустріла я на вулиці молоду матір, яка йшла нервово кудись, несучи завинений ровер під пахою. Коли я запитала її, чому вона така поденервована, вона розповіла мені, що щойно вчора купила хлопчикові ровер і вже одно колесо скривилося, а друге відлетіло. А заплатила за ровер 10 долярів. Почала радитись мене що має зробити, чи в склепі відміняють, чи направлять і т. п. Не знаю, кажу, але певно знаю одно, що вона викинула десять долярів тяжко запрацьованого гроша, тоді коли за ці гроші могла купити щось інше, чи пожертвувати їх на добру народну ціль.

Ця молода мати не одна, таких матерей є багато і то безперечно добрі матері, але часто не подумають, як зужиткувати гроші, щоб дитина мала справді користь з того дарунку.

УНСоюз має найбільше модерні дитячі поліси, якими можна забезпечити хоч початкові вищі студії для дітей, так звані „едукаційні поліси" платні на 18 році життя. І чи думаєте, що така поліса для дитини буде більше коштувати на рік чим ровер, в якому за один день одно колесо скривилося, а друге відлетіло? Ні, така поліса не буде коштувати більше, а принайменше мама не мусітиме ходити по крамницях і просити, щоб хтось направив ровер, який коштував її десять долярів.

Пишучи ці рядки зовсім не вірю, що українська мама інша від других, і вона тільки ходить по яскраво освітлених крамницях та й шукає, що б то купити своїм дітям на святочний подарунок. Тому спішу з порадою нашим матерям і бабцям: купіть вашим дітям поліси в УНСоюзу з нагоди Різдва, тим зробите подвійне добро: збільшите нашу народну організацію і придбаєте дитині гріш, який стане їй колись у великій пригоді.

Марія Демидчук
гол. радна УНСоюзу

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

РІЧНІ ЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ 204 ВІДДІЛУ УНС ім. АГАПІЯ ГОНЧАРЕНКА В НЮ ЙОРКУ

Дня 22 грудня 1956 р. в церковній залі св. Володимира в Ню Йорку відбулись Звичайні Річні Збори 204 Відділу УНСоюзу ім. Агапія Гончаренка. Відкрив їх довголітній голова п. Павло Марко, вітаючи всіх присутніх та закликавши їх вшанувати пам'ять померлих членів, в тім й б. заступника предсідника П. Сокальчука. Запропонований п. Марком порядок нарад прийнято одноголосно. До Президії ведення річних зборів обрано на голову п. Василя Жерибецького, а на секретаря п. Г. Вакуменка, який відчитав протокол з минулорічних зборів, що його прийнято з поправками. Звітування розпочав предсідник п. Павло Марко, а після нього — касир, п. І. Крочак, фінансовий секретар п. Вас. Гасій, а п. Бакуменко та адв. М. Гаврилко за Об'єднаний Комітет. За Контрольну Комісію звітували д-р Іван Козак, який відчитав протокол контролі та д-р Ол. Соколишин, голова Контрольної Комісії, який зробив порівняння росту фінансів господарки і членства Відділу.

Майно Відділу становить 4,066.45 дол. на день 1 грудня 1956 р., з того 3,123.04 дол. є в касі, 643.41 дол. — довг на членах, 50 дол. — бонди, 250 дол. — шери Українського Народного Дому в Ню Йорку. Суму 1,123.04 дол. має у своєму розпорядженні фінансовий секретар Вас. Гасій, який тими грішми покриває щомісяця ті членські вкладки, які на час не наспівають до каси Відділу. Сума ця складається із довгу на членах та готівки на його руках. За фінанси відповідали фінансовий секретар Вас. Гасій та касир Ів. Крочак.

Рух членів: Коли в 1955 р. Відділ начислював 1283 члени, то в 1956 р. було їх тільки 1109. Вибуло 60 членів з виплатою, що мали 88 грамот-поліс, суспендовано 52 членів із 72 полісами, 14 членів взяло переступні листи з приводу виїзду із Ню Йорку, 5 членів померло й прийнято нових теж 5 членів. До Головної Каси УНС за одинадцять місяців відіслано суму 28,885.86 дол., яку то суму висилано щомісяця чеком за підписом предсідника Павла Марка та фінансового секретаря Василя Гасія.

Д-р Ол. Соколишин, голова Контрольної Комісії Відділу ствердив, що Відділ за 6 років сплативши довги, зумів з тих місячних 10-центових членських вкладок зібрати суму 6,500 дол., з чого заплачено коло 1,500 дол. довгу. Він звернув теж увагу на членство: із 1283 в 1955 р., до 1109 — в 1956 р., та що Централі за 1955 р. заплачено 31,000, а в 1956 р. лише 28,885.85 дол. Сконстатовано, що підприємства не вдаються; інші імпрези, як відчити чи доповіді, в нашій метрополії відбуваються по кільканадцять кожної суботи, й тому праця Відділу занепадає, доказом чого могли послужити і самі річні збори, які відбувались при участі заледве кількох десятків членів. Висловлено побажання, щоб секретар розписував карточки й повідомлення до членства про річні збори.

Після звітів відбувалася обширна дискусія, в якій брали живу участь інж. Гордюк, Оля Мороз, І. Крочак, Януш, Близняк, д-р Соколишин, Гасій, інж. Віласюк та ін., заторкуючи такі справи, як приєднання членства, вислання редакцією „Свободи" свого представника, одного із тих, що замешкують в Ню Йорку, для реклями для Відділу і його праці і т. п.

Також висловлено думку, що остання Конвенція УНСоюзу зле зробила, що знесла третю клясу забезпечень, бо вона давала змогу успішно приєднувати членство до УНСоюзу. Частину дискусії перенесено до останньої точки вільних внесків для добра Відділу. Після закінчення дискусії, предсідник зборів поставив внесок голови Контр. Комісії д-ра Ол. Соколишина на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що збори прийняли одноголосно.

Згодом приступлено до точки вибору нового уряду. На предсідника були дві кандидатури: адв. М. Гаврилко та б. предс. Павло Марко. На внесок д-ра Ол. Соколишина більшістю голосів обрано на предсідника Павла Марка. Далі до уряду обрано на містопредсідника старого, діяльного члена Відділу Павла Ленчука; на фінансового секретаря — Вас. Гасія, а його заступника — суддю д-р Маркова. Касиром обрано Ів. Крочака, а рекордовим секретарем — Г. Вакуменка. Доглядачами хворих вибрано панію Віліосу та Ст. Зборовського; хорунжими — Андрія Марка та Мих. Федорова. Делегатів до Об'єднаних Організацій — філії УКК в Ню Йорку обрано адв. М. Гаврилка та Г. Вакуменка, а їх заступниками — д-ра Ол. Соколишина та інж. Ол. Кулинича. До Контрольної Комісії обрано: д-р Ол. Соколишина — голова, а на членів: д-р Ів. Козака та інж. Ол. Кулинича. Всіх останніх обрано одноголосно. Після цієї точки зборами проводив предсідник П. Марко, що подякував за вибір. Перед закриттям зборів переведено дискусію над внесками для добра Відділу. В дальшому рішено, як і минулих років — унасіґнувати на народні цілі суму 100 дол., яку розділено: 50 дол. на УККА, 25 — на ЗУАДК, 25 — на інвалідів, за що просив д-р Ів. Козак, секретар Об'єднання Українських Комбатантів.

Після вичерпання порядку нарад, предсідник П. Марко дякуючи всім присутнім на зборах за їх терпеливість, закрив біля півночі річні звичайні збори 204 Відділу УНС ім. Агапія Гончаренка в Ню Йорку.

Д-р Ол. Соколишин,
голова Контр. Комісії

БОСТОН, МАСС.

Річні збори 238-го Відділу УНСоюзу

З кінцем року кожний розумний господар чи підприємець перевіряє свій стан посідання, обраховує інвентар, підсумовує прибутки і видатки, щоб побачити результат своєї праці та щоб з цих підрахунків поробити відповідні висновки та скласти відповідні пляни на черговий рік. Так поступають і Відділи Українського Народного Союзу.

Дня 9 грудня ц. р. відбулися в Бостоні річні збори 238-го Відділу УНСоюзу. Збори відбулися в церковній залі зараз після Служби Божої, але взяло в них участь тільки небагато членів. Були, передусім, ті, що співпрацюють з проводом Відділу і цікавляться союзовими справами.

Збори відкрив довголітній предсідник Відділу п. Петро Мороз, який прочитав програму зборів і пояснив коротко їх ціль. Після того предсідник попросив присутнього на залі пароха української православної громади в Бостоні о. І. Данилевича провести молитву і віддав слово гром. Е. Сілінському, рекордово-фінансовому секретареві Відділу. У своєму звіті з цілорічної праці гром. Сілінський, який належить до вже тут родженої молоді, поінформував присутніх про стан членства у Відділі на протязі року, подаючи водночас із цим діловий звіт про господарський і фінансовий стан Відділу. Касовий звіт подав касир гром. Петро Попович. Над звітами не було дискусії. Звіти виказали, що праця Відділу йде добре і що Відділ росте і під матеріяльним і під організаційним оглядом. Збори вирішили засиґнувати із каси Відділу 200 долярів на будову нової церкви.

Після звітів покликано до слова головного радного УНСоюзу М. Давискибу, який поінформував про стан членства в цілому УНСоюзі. Гром. Давискиба ствердив у своїй промові що ще тисячі з-поміж українців не усвідомили собі ваги і значення своєї власної забезпеченевої організації і тому закликав членів Відділу, щоб вони повели кампанію за масовим приєднуванням в члени УНСоюзу всіх, хто сьогодні ще поза рямцями цієї організації. Передконвенційний — 1957-ий рік має бути роком посиленої кампанії за приєднування нових членів, і УНСоюз сподівається придбати в тому році щонайменше 10.000 нових членів. В дальшому гол. радний Давискиба поінформував учасників зборів про рішення Культурної Комісії УНСоюзу збудувати на „Союзівці" пам'ятник пророкові України Тарасові Шевченкові і відбути його відкриття і посвячення в червні 1957 року. Повідомлення про це рішення прийняли присутні оплесками заявляючись за якнайширшою участю українців Бостону в тій небуденній імпрезі.

З черги предсідник Петро Мороз поінформував членів Відділу про працю УККА і про Національний Фонд УККА. На його заклик склали свої пожертви на УККА громадяни М. Давискиба, П. Мороз, Д. Бортник, В. Миґован й Е. Сілінський.

На закінчення зборів обрано і заприсяжено новий уряд Відділу, до якого ввійшли: Петро Мороз, як предсідник, Т. Письменний, як заступник предсідника, Е. Сілінський, як секретар рекордовий і фінансовий, гром. Стець, як заступник рекорд.-фін. секретаря, Василь Миґован, як касир, і Данило Бортник, як його заступник. Заприсяження нового уряду перевів гол. радний М. Давискиба. Кожен прирік працювати щиро й успішно для добра Відділу й УНСоюзу.

Тільки своя організація може дати найкраще забезпечення для кожного українця і його родини. Члени УНСоюзу опікуються хворими і нездатними до праці членами Відділу. Тому теж всі, хто ще не є в рядах УНСоюзу, повинні вписати в члени цієї організації не тільки себе, але й всю свою рідню. Грамоти приступні для всіх аж до 5.000 долярів. Дитячі грамоти УНСоюзу дешевші, як в інших великих асекураційних компаніях. За всіма інформаціями в справі членства в УНСоюзі звертатися до Управи 238-го Відділу УНСоюзу, або до підписаного.

М. Давискиба
Гол. радний УНСоюзу

ОРГАНІЗАТОРИ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО УНСоюзу В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ 1956 РОКУ

Ч. В.	Ім'я орг.	Ск. чл.
5	П. Варнич	1
6	А. Вовк	1
7	Г. Словік	2
12	М. Кузьма	2
23	А. Прескевич	1
25	Я. Падох	2
29	О. Малиццак	1
34	І. Магник	1
35	М. Ткачук	1
36	С. Гунька	1
42	П. Головачук	2
45	М. Сеник	1
53	В. Сачко	5
56	М. Медвідь	2
57	Р. Мацюк	5
59	М. Галькевич	2
63	С. Келлар	1
73	Д. Лободяк	2
75	П. Рогатинський	1
78	І. Петрунцьо	1
83	М. Кончак	1
84	П. Дудко	1
99	П. Герман	1
102	М. Бобечко	1
103	Д. Білецький	14
107	І. Матійчук	2
112	Г. Проців	1
114	М. Ткачук	6
117	В. Калина	1
120	В. Рефт	1
125	І. Подола	2
127	П. Володка і І. Була	6
128	І. Швец	2
130	Г. Лучанко	3
131	В. Фединський	10
137	С. Колодруб	3
142	Е. Полевчка	1
146	С. Хомяк	1
153	І. Одежинський	10
155	М. Чумер	1
156	І. Скочиляс	3
158	Я. Падох	3
161	А. Дзюла	1
167	І. Кульматицький	5
171	С. Раєн	1
175	І. Іванчук	4
184	Я. Падох	3
191	Р. Колодій	2
194	Я. Падох	13
204	В. Гасій	1
208	В. Нагурний	1
213	А. Басараб	1
219	М. Юров	4
221	Т. Шпікула	2
223	Л. Худоба	1
230	І. Вішка	1
237	М. Крайка	2
238	І. Сєлінскі	1
238	П. Мороз	1
239	М. Ковальчук	1
239	І. Скочиляс	13
245	И. Сабат	1
252	Д. Когут	1
281	Л. Бачинський	2
283	Г. Мільчаковський	1
292	П. Федик	2
292	Г. Костюк	1
301	В. Іващук	1
314	К. Стець	1
316	В. Гавриляк	8
320	І. Малко	1
323	Д. Яремко	1
325	В. Цюпа	1
331	А. Романюк	1
343	М. Якимович	1
343	И. Гранковський	1
343	К. Синіян	1
352	Я. Щербак	1
361	В. Квас	2
361	Я. Падох	2
361	В. Вишиваний	2
361	І. Галичин	1
364	П. Кореневич	7
364	В. Владика	1
368	В. Загаєвич	5
379	М. Семків	5
388	Е. Воловняк	1
393	М. Литвин	1
394	Я. Падох	1
395	А. Герман	1
395	М. Кормелюк	1
395	В. Квас	2
395	С. Расн	1
397	І. Скочиляс	2
406	А. Тарас	1
423	М. Ткачук	1
423	В. Оренчук	1
424	І. Скочиляс	4
432	Б. Зорич	10
432	В. Коссар	2
441	М. Лисий	1
455	Я. Падох	1
458	Ф. Стахів	1
475	К. Бойко	1
496	М. Шевченко	2
505	Я. Шипайло	1

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(17)

Для вірнішого і яскравішого образу нашого організаційного успіху за останні 4 роки, треба подати деякі порівняння щодо загального руху членів з попередніх років. Беручи до уваги 4 передвоєнні роки, 5 воєнних років і останні 4 роки, дістаємо такі порівняння:

У рр. 1937-1940 Союз збільшився на 7,832 членів, в роках 1940-1945 це збільшення виносило 7,553, а в останніх 4 роках, це є в роках 1946-1950, Союз збільшився на 10,289 членів. Проте, повний образ праці за останні 4 роки дістанемо з табелі нових членів, старших і дітей, кількість яких заокруглюється числом 18,485. Коли відрахувати від цього числа 1,566 членів, що перейшли з Молодечого Департаменту до дорослих членів, то остається 16,919 цілком нових членів, які були зорганізовані впродовж цих 4 років. Якщо ми приєднали 16,919 членів, а організація збільшилась тільки на 10,289, то деж поділись 6,630 членів? У першій мірі, через суспензу втрачено 3,635, бо на 5,695 суспендованих членів було прийнято наново тільки 2,060. Далі, з готівкою відійшли 1,242 члени, померло 1,412, а решта перейшли на виплачене обезпечення, або знову на безплатне продовження... 1949 р. був найгіршим щодо суспендованих членів. В цьому бо одному році суспендовано майже стільки членів, скільки було суспендовано в попередніх роках. На це зложилась головно та обставина, що в 1949 році суспендовано 1,200 членів з нової іміграції. І як ми підносили з великим признанням і в заслугу новій іміграції цей факт, що вона зрозуміла вагу Союзу і горнеться до нього чисельними рядами, так знову з прикрістю треба ствердити, що деяка частина з тих, що вписуються в члени, легковажать обезпеченням та не вплачують своїх вкладок, наражуючи в такий спосіб свою власну українську інституцію на непотрібні грошові втрати. А ці гроші можна б зовсім добре ужити на якусь корисну ціль, яких в нашому народному життю так багато! Певно, трапляються випадки, що якийсь новий іміґрант стане членом, а опісля втратить працю і, не маючи зложеного ґроша, мусить перестати платити вкладку за своє обезпечення. Очевидно, в таких випадках не можемо робити якогонебудь закиду. Тут можна тільки жаліти, що такі обставини заіснували. Тому, коли ми з прикрістю згадуємо про суспензу, то маємо на увазі таких нових членів, що можуть заплатити, а не платять, не здаючи собі справи з того, що таким поступованням вони наносять шкоду не тільки організації, але теж і собі самим, а часто своїм найближчим. Бо обезпечення, це така життєва конечність, яку американці ставлять поруч необхідних для кожної людини поживи й одежі. Такий погляд американців на потребу життєвого обезпечення потверджує факт, що з кінцем 1949 року 80 мільйонів родин в Америці мали в своїх руках понад 200 мільйонів поліс на суму 213 більйонів долярів. Це значить, що на 150 мільйонів населення ЗДА, на кожну особу припадає більше ніж одна поліса та що кожна особа мала б пересічно обезпечення на приблизно 1,500 долярів. Наведені тут числа повинні і нас переконати про те, як дуже важним є для кожної людини життєве обезпечення. Наведені тут числа є теж відповіддю на те, чому і кожний новий іміґрант повинен конечно обезпечитись, а обезпечившись, не лишити цього обезпечення, а, навпаки, держати його за всяку ціну.

Загальне число суспендованих членів виносило в цих 4 роках 5,695. З цього числа тільки 2,060 було прийнято наново, так, що через саму суспензу втрачено 3,635 членів. Згадуючи про суспендованих членів, треба ствердити бодай цю додатню сторінку, що хоча число 5,695 було високе, то в попередніх каденціях воно було ще вище. І так: у роках 1937-1940 число суспендованих членів виносило 11,096, а знову в роках 1940-1945 це число виносило 8,141.

Окремо треба звернути увагу на активність молоді. В час війни молодечий Союзовий рух був зовсім підупав, Союзові ряди молоді були прорідились, бо тисячі цієї молоді були на службі своєї країни, обороняючи її перед ворогом. Коли по закінченні війни молодь повернулась, то вона не взялась відразу до цієї праці, яку вона вела раніше по своїх відділах. Вона не спішилась творити молодечі відділи УНСоюзу, спортові дружини чи знову занімати ці уряди по відділах, з яких вона зрезиґнувала, ідучи на війну. Треба було часу, щоб вона, по воєнних переживаннях, могла знову включитись в активні Союзові ряди. Були знову і такі молоді члени, які, з різних причин, взагалі не виявляли бажання продовжувати цю працю, яку війна їм перервала. Одначе більша частина давнішої активної молоді таки знайшла себе, взялась до праці, та почала знову в'язати ці організаційні нитки, що були пірвані війною. Кожний рік приносив більше пожвавлення організаційного Союзового життя молоді. Це видно хоч би з цієї обставини, що коли в 1945 році було тільки коло 50 відділових урядовців з народженої тут молоді, то сьогодні є їх вже більше ніж 150.

22-га конвенція УНСоюзу випала на 1950 рік, отже на останній рік першого півсторіччя 20-го віку. Цим роком ми закінчуємо півсторіччя, безприкладне в дотеперішній історії людства. Воно бо знає періоди, що були позначені довгими війнами, страшними пошестями, а навіть 30-літньою війною. Одначе ще ніколи на протязі 50 років людство не зазнало стільки горя, нещастя і терпінь, ще ніколи людство не склало стільки жертв життя і крови, як в теперішньому, минаючому півсторіччі. Правда, людський розум, наука, тріюмфували в цьому часі, як ніколи раніше. Нечуваний технічний поступ, різні винаходи, що відкрили перед нами не тільки тайни атомової енерґії, але зближають нас до розв'язки всіх явищ природи, а навіть тайни самого життя, це плоди людського ума, що повинні були зробити це півсторіччя найбільше щасливим, приготовити людству дійсний рай на землі. Та замість раю, людство навістило найбільше нещастя. Бо ці винаходи, попавши в руки звироднілих націстів і комуністичних деґенератів, вжито ними не на щастя, але на демонське винищування та поневолення людства. У такий спосіб, це минаюче півсторіччя увійде до історії як найбільше жорстоке, нелюдське, дике, як півсторіччя темряви, невільництва для соток мільйонів людей.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1956 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано відділ У. Н. Союзу, означений черговим числом 503, з осідком у місцевині Ню Вестмінстер, Бр. Кол., Канада. Усім членам видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Соловський Григорій.
В. 12. Шіндлер Йосипина.
В. 25. Несторук Євстахій.
В. 29. Шиш Андрій.
В. 34. Махник Іван.
В. 35. Лахимець Андрій.
В. 36. Довгий Юлія.
В. 53. Семків Лев, Юлія.
В. 56. Ходор Марія.
В. 59. Бойко Михайло.
В. 73. Дулиба Андрій, Керис Анна.
В. 78. Вазар Василь.
В. 84. Чуйка Анна.
В. 103. Костюк Іван, Софія; Уринюк Іванна.
В. 107. Залуцька Олена.
В. 112. Щурко Анна.
В. 114. Лобач Федір, Марія; Нескорощений Ніна.
В. 117. Бережницька Ірина.
В. 120. Лущковський Герд.
В. 123. Василик Марлина.
В. 125. Рибак Розалія.
В. 127. Ковалик Петро, Серветник Петро, Шипилявий Степан.
В. 128. Шелева Берта.
В. 130. Вуйків Іван, Кравченюк Степан.
В. 131. Кіцак Володимир, Єлисавета І.; Кутовий Андрій, Юрій, Людмила; Люкк Микола, Марія; Шрамко Петро.
В. 137. Сокіл Василь.
В. 146. Земба Анна.
В. 153. Вакула Віктор, Гаркавий Антін, Анна; Дармограй Володимир Т., Костюк Василь, Фетич Софія.
В. 158. Качмарський Володимир, Ольга; д-р Саноцький Олександер.
В. 161. Лапець Михайло.
В. 167. Закорчений Михайло, Євстахія.
В. 171. Михалишин Ольга.
В. 175. Квітковський Денис, Хміль Петро, Анна; Червак Олекса.
В. 191. Коцур Марія.
В. 194. Кондзьола Григорій, Антоніна; Мельник Христина Л., Ярослава А.; Стойко Мирослава.
В. 204. Гурман Олена.
В. 208. Драган Іван.
В. 219. Лоневський Василь, Марта.
В. 221. Сабор Юлія М., Сам Степан.
В. 237. Забродська Тетяна.
В. 238. Тинчин Анна.
В. 239. Авраків Іван, Мартина; Лукасевич Юрій, Савка Іван, Сплавник Андрій, Шотурма Микола, Анна.
В. 245. Пил Анна.
В. 251. Ребро Ширлей І.
В. 283. Вазарник Анна.
В. 292. Терлецький Михайло.
В. 301. Семчишин Мирослав.
В. 316. Король Олекса, Анна; Папа Петро, Юськів Михайло.
В. 325. Лисогір Йосип.
В. 331. Кубик Микола.
В. 343. Гранковська Йосипина, Сипян Катерина.
В. 361. Вербенець Олександер, Галина.
В. 364. Вирстюк Дмитро, Марія; Горден Генрих, Маргарита; Марущак Євстахій
В. 368. Воробець Володимир, Тома Г., Гаріста Б., Зузанна В.
В. 379. Петрій Євстахій, Леонтина.
В. 393. Валанда Софія.
В. 395. Грушко Василь, Модрако Василь, Варвара; Процик Марія, д-р Сененький Йосип П.
В. 397. Дмитришин Євген.
В. 423. Мелемка Павлина, Ткачик Гертруда З.
В. 424. Канцір Єва.
В. 432. Веприк Павлина, Голубець Степанія, Горак Василь, Гуменюк Яким Д., Думин Євстахій, Зорич Ярославва, Івахнюк Антін, Крайник Михайло, Литвин Лев В., Москалик Микола, Мотта Лідія.
В. 441. Сироїд Маія.
В. 490. Савкулич Євген М.
В. 496. Лукаш Дмитро, Панченко Марія.
В. 505. Шараневич Олена.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Д-р Терлецький Ярослав.
В. 22. Шидляк Юрій.*
В. 33. Білків Ірина П., Мединська Анна.
В. 53. Семків Лев, Юлія.
В. 56. Грушкевич Марія.
В. 59. Фант Василь В., Меланія Р.
В. 83. Гринчишин Юліян.*
В. 85. Паровський Іван С.*
В. 91. Рудавський Михайло.*
В. 106. Вагрій Іван.
В. 127. Кокотайло Степан, Марія; Лехновський Іван, Катерина.
В. 130. Воробій Анна.
В. 131. Настич Ніна.
В. 158. Струк Роман.
В. 163. Головчак Василь.
В. 178. Настюк Степанія.
В. 183. Димрай Доня С., Сеньків Володомир,* Сідляр Володимир В.*
В. 189. Шведа Іван.
В. 194. Кіра Петро, Клос Орест 2, Марія; Крупа Теодосій, Кульчицький Євстахій, Щирба Микола, Фесак Анастасія, Хаjула Володимир, Галина.
В. 203. Котлярчук Лідія.
В. 204. Дяк Степан, Антонина.
В. 240. Вознюк Федір, Лідія; Гриник Ярослав.
В. 281. Кузюк Текля.
В. 287. Корсунь Володимир, Любов; Циран Едвард,* Цьолко Маріян,* Надія М.
В. 347. Росипалів Іван В.
В. 361. Пастушенко Мирослав.
В. 362. Татомир Ярослав, Любов.
В. 370. Вергун Роман, Роман І.*
В. 395. Старвецький Йосип.*
В. 430. Петрів Марія, Сас Богдан, Ольга.
В. 432. Грицнак Роман,* Саган Михайло, Топлин Марко,* Туз Степан.
В. 439. Катулька Богдан.*
В. 441. Борсук Анастасія.
В. 446. Сорока Анна.
В. 447. Данилків Григорій,* Анна.
В. 469. Безручка Михайло.
В. 471. о. Марків Микола, Меланія.
В. 497. Березович Роман,* Гопак Іван,* Роік Олександер.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 12. Лата Єва.
В. 39. Судин Єлисавета.
В. 42. Ничка Марія.
В. 54. Цибрівський Юрій, Наталія.
В. 113. Релик Андрій.*
В. 130. Пастушенко Мирослав.
В. 133. Наспинська Катерина.
В. 153. Петрик Степан, Іванна.
В. 175. Озарків Григорій.
В. 183. Іванчук Іван В.*
В. 189. Гриців Теодосій.
В. 240. Мацина Омелян.
В. 251. Яцишин Василь, Володимир;* д-р Павлишин Дмитро.
В. 257. Тимчук Василь.
В. 288. Чубатий Володимир.
В. 289. Якимишин Микола, Марія.
В. 371. Вартошик Євген.
В. 379. Козяк Андрій.
В. 395. Лютвиняк Іван Г.,* Старвецький Йосип.
В. 437. Слободинська Наталія, Чавс Іван, Марія.
В. 458. Сямро Роман.
В. 484. Вознюк Федір, Лідія; Гриник Ярослав, Целюх Степан, Агафія.
В. 486. Мельникович Юрій.
В. 488. Васьків Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 2. Махецький Михайло.*
В. 35. Онушканич Федір, Юстина.
В. 94. Гусак Степан.*
В. 158. Струк Роман.
В. 194. Алиськевич Анна, д-р Сушків Олександер.
В. 251. Д-р Павлишин Дмитро.
В. 305. Камінський Михайло.*
В. 361. Важан Олена.
В. 371. Шумейко Леся І.
В. 395. Лютвиняк Іван Г.*
В. 399. Ванах Омелян, Ірина; Яремко Іван.
В. 439. Катулька Богдан.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Женчук Ольга.
В. 15. Вудний Олекса.
В. 35. Кінь Микола.
В. 36. Дідик Марія.
В. 48. Келлі Карло.*
В. 53. Каріґан Ярослава Н.
В. 81. Бриль Іван І.*
В. 96. Вобак Гертруда Н.
В. 102. Ільчишин Іван.
В. 114. Попович Юрій.*
В. 145. Лаврук Роман П.*
В. 150. Кваша Микола, Ольга.
В. 175. Данилюк Степан, Олена; Коссак Олександер, Лучицький Іван.
В. 221. Дупай Михайло, Анна; Крайник Ірина, Стефінів Тома.
В. 230. Куртис Олена Л.
В. 239. Галан Леонард О., Аполонія; Смаль Ольга.
В. 295. Шевчик Степан, Марія.
В. 301. Варбарний Юрій, Ірина.
В. 304. Остапюк Василь.
В. 309. Томас Яким Е.*
В. 341. Сагайдак Антін.*
В. 361. Новицький Маріян.
В. 362. Кравчак Анна.
В. 365. Стапин Максим.*
В. 367. Малаховський Кузьма, Ольга.
В. 370. Липцан Атанас, Анастасія; Салата Микола.
В. 371. Береза Тетяна, Стецкович Іван, Анастасія.
В. 397. Кірик Петро,* Колодій Петро.
В. 427. Стеник Михайло.
В. 429. Мицишин Степан,* Пінгер Едмунд.*
В. 439. Відочка Михайло,* Гальчук Ольга, Скобель Юлія, Свищів Петро.
В. 471. Демків Розалія, Добровольський Михайло,* Ільчина Володимир, Ладочка Григорій,* Миколинський Василь, Мовчан Іван,* Романишин Марія, Трембицький Лев,* Федак Іван.*
В. 473. Домарадський Володимир, Качмар Федір,* Лаврук Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 68. Цибрівський Юрій, Наталія.
В. 78. Шайняк Марія.
В. 94. Репета Євген, Любов.
В. 139. Тимчук Василь.
В. 175. Іванчук Іван В.*
В. 192. Целюх Степан, Агафія.
В. 206. Стефанів Василь,* Катерина.
В. 207. Сетник Роман, Олена.
В. 238. Гоц Василь 2, Кіра 2; Помилуйко Клавдія.
В. 240. Вознюк Федір, Лідія; Гриник Ярослав.
В. 266. Пукало Дмитро.*
В. 277. Панаший Людмила.
В. 287. Лютвиняк Іван Г.*
В. 331. Вовк Василь, Марія.
В. 345. Мельникович Юрій.
В. 350. Вальчук Марія.
В. 361. Пастушенко Мирослав.
В. 364. Яцишин Володимир.*
В. 367. Слободинська Наталія, Чавс Іван, Марія.
В. 395. Бартошик Євген.
В. 437. Васьків Іван, Довгенко Михайло.
В. 446. Маруска Марія.
В. 503. Данилів Андрій,* Ковальчук Лев,* Михалюк Віктор,* Насальський Ернест.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 7. Кушнір Марта.
В. 10. Глива Лілея.
В. 53. Семків Лев, Юлія.
В. 56. Грушкевич Марія.
В. 70. Смеречанський Іван.
В. 83. Зикул Іван.
В. 90. Лупацій Василь.*
В. 91. Рудавський Михайло.*
В. 113. Кузємчак Михайло.*
В. 115. Бандровський Антін.
В. 183. Шейк Гаролд Я.*
В. 194. Д-р Сушків Олександер.
В. 204. Дяк Степан, Антонина.
В. 211. Гузар Анастасія.
В. 217. Пристай Дмитро, Марта.
В. 221. Вінковська Анна.
В. 247. Сас Іван.*
В. 286. Шимон Степан мол.*
В. 237. Корсунь Володимир, Любов; Циран Едвард,* Цьолко Маріян,* Надія М.
В. 291. Гладиш Михайло.*
В. 292. Назарчук Федір, Пелагія.
В. 327. Душенчук Володимир.*
В. 347. Ковальський Федір, Анна.
В. 350. Камінський Леонард.* Пелагія.
В. 375. Гуменюк Йосип, Лободенко Семен.
В. 395. Старвецький Йосип.*
В. 432. Туз Степан.
В. 439. Барлюк Михайло С.,* Велигорський Іван.*
В. 471. Якимів Степан,* Марія.
В. 481. Буній Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 292. Медвідь Андрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 5. Борух Олександер,* Соловський Григорій.
В. 25. Чаплинський Михайло.*
В. 84. Сендзік Іван.*
В. 102. Матерна Анна.
В. 143. Довганюк Василь.
В. 145. Гураль Василь.*
В. 156. Мілер Василь,* Трацій Петро.*
В. 171. Михалишин Ольга, Опять Євгенія.
В. 200. Вац Р. Франя.
В. 204 Березинська Марія.
В. 217. Колдан Марія.
В. 277. Селеман Марія.
В. 281. Хандога Ольга.
В. 289. Рушник Джім.*
В. 327. Швайка Анна.
В. 361. Семчишин Софія.
В. 367. Бабій Марія, Яцїс Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 22. Мазяк Михайло,* Петрів Василь.*
В. 33. Білків Ірина П.
В. 59. Куцман Олена.
В. 83. Кончак Петро.*
В. 91. Троян Іван.*
В. 94. Федчин Іван.*
В. 102. Висоцька Софія, Горлач Франко,* Колода Федір.*
В. 112. Лабик Марія.
В. 143. Ковалик Петро.*
В. 155. Стажко Марія.
В. 158. Трункес Анна.
В. 164. Лупинська Анна.
В. 171 Процик Марія.
В. 175. Олексин Григорій.*
В. 219. Мудровська Розалія.
В. 228. Кадінго Анна, Худинця Семен.*
В. 262. Кулявець Іван.*
В. 268. Лопацька Ольга.
В. 274. Федина Іван.*
В. 292. Гусак Іван, Дубрівна Тетяна, Фултон Олена А.
В. 293. Демидчук Марія.
В. 304. Поточак Іван.
В. 361. Михалевич Марія, Процанин Павло.
В. 364. Вучлер Анна.
В. 378. Куцан Михайло Н.*
В. 455. Добрянська Юлія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 3. Гелей Михайло.
В. 5. Вагринівський Федір.
В. 29. Репак Семен.
В. 37. Огар Анастасія.
В. 45. Шопа Алберт.*
В. 52. Ягодзинський Яків.
В. 63. Михалишин Марияна.
В. 67. Мартинюк Лука.
В. 85. Прочко Михайло.*
В. 94. Бугай Степан,* Совірка Іарія.
В. 101. Вадрус Василь.
В. 102. Люрет Іван.
В. 105. Лінський Андрій.
В. 113. Пельц Василь.*
В. 121. Репецький Роман.
В. 125. Ярема Тереса.
В. 130. Козій Григорій.
В. 132. Сова Петро.
В. 134. Станчик Марія, Тодіно Павлина В.
В. 164. Перко Анна.
В. 211. Юрків Григорій.
В. 213. Кладко Марія.
В. 218. Рогач Анна.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 234. Горинь Тимко.
В. 238. Січкоріз Тома.
В. 251. Жолобчук Іван.
В. 275. Кобилянський Павло.
В. 295. Сивик Катерина.
В. 316. Новак Семен.
В. 324. Кредeнсор Василь Ц.
В. 325. Шевчук Михайло.
В. 333. Петрів Пелагія.
В. 334. Вовт Павло, Вареница Петро.
В. 344. Микитюк Юлія.
В. 361. Василиц Михайло, Скоп Катерина.
В. 365. Козел Євстахій.*
В. 379. Шавалюк Юрій.
В. 403. Пищ Єва.
В. 405. Спольський Афтан.
В. 406. Маік Софія.
В. 445. Геник Костянтин.*
В. 483 Фалинський Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопада 1956 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,381
В місяці листопаді 1956 прийнято нових	133
В місяці листопаді 1956 прийнято наново	14
В місяці листопаді 1956 прийнято з перестп. листами	36
В місяці листопаді 1956 прийнято з інших дляс обезпеч.	17
В місяці листопаді 1956 прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,641
В місяці листопаді 1956 р. суспендовано	77
В місяці листопаді 1956 відійшли з переступ. листами	43
В місяці листопаді 1956 відійшли до інших кляс обезпеч.	16
В місяці листопаді 1956 відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці листопаді 1956 відійшли зо зворотом у готівці	43
В місяці листопаді 1956 відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці листопаді 1956 відійшли з виплаченим обезпеч.	21
В місяці листопаді 1956 відійшли на виплачене обезпеч.	33
В місяці листопаді 1956 р. померли	47
Разом	281
З кінцем місяця листопада 1956 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,360

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	52
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	113
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	383
В клясі 2-1000 на $1000	254
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,781
В клясі 3-1000 на $1000	4,499
В клясі 3-1500 на $1500	63
В клясі 3-2000 на $2000	55
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,330
В клясі 4-1000 на $1000	2,240
В клясі 4-1500 на $1500	50
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	112
В клясі 5- 500 на $ 500	2,691
В клясі 5- 750 на $ 750	379
В клясі 5-1000 на $1000	5,924
В клясі 5-1500 на $1500	144
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,634
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,172
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	45

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 500	2,428
В клясі 21-1000 на $1000	937
В клясі 21-1500 на $1500	27
В клясі 21-2000 на $2000	24
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	9
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,861
В клясі 22-1000 на $1000	2,539
В клясі 22-1500 на $1500	40
В клясі 22-2000 на $2000	73
В клясі 22-2500 на $2500	17
В клясі 22-3000 на $3000	12
В клясі 22-3500 на $3500	7
В клясі 22-4000 на $4000	3
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	4

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	175
В клясі 23-1000 на $1000	94
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	12
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	6

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,584
В клясі 24-1000 на $1000	1,789
В клясі 24-1500 на $1500	38
В клясі 24-2000 на $2000	63
В клясі 24-2500 на $2500	12
В клясі 24-3000 на $3000	10
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	213
В клясі 25-1000 на $1000	171
В клясі 25-1500 на $1500	8
В клясі 25-2000 на $2000	17
В клясі 25-2500 на $2500	6
В клясі 25-3000 на $3000	9
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,360

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 6. Виджак Олена.
В. 7. Решетар Федір Ф., Словік Христина М.
В. 12. Шіндлер Йосипина.
В. 23. Захаревич Давид В.
В. 25. Несторук Оксана І.
В. 42. Галушка Андрій В., Романів Михайло.
В. 45. Марчовський Давид Гр.
В. 53. Олійник Михайло Д., Семків Лев Гр., Михайло.
В. 56. Канюк Марія К.
В. 57. Колаківський Іван Н., Куфель Михайло, Фецко Анна, Максим, Розалія М.
В. 59. Кузьо Михайло Н.
В. 63. Процишин Іван М.
В. 75. Кремко Марла А.
В. 83. Кончак Лідія М.
В. 99. Древеняк Лідія А.
В. 102. Матерна Катерина М.
В. 103. Кметь Джефрей, Іванна, Кенет; Костюк Анна М., Григорій В., Михайло; Уринюк Вікторія, Єлисавета, Ілля, Лідія К., Юрій М.
В. 107. Залуцький Петро А.
В. 114. Лобач Микола, Тетяна; Нескорощена Віра.
В. 125. Бетчер Карін Л.
В. 127. Брокерт Віра, Ганущак Любомир М., Школьний Олександер.
В. 128. Дуріс Андрій С. мол.
В. 130. Вуйків Федір.
В. 131. Кіцак Ірина О., Кутовий Алфред Ю.
В. 137. Мерінґ Ален Е., Зузанна К.
В. 142. Ярем Роман М.
В. 153. Кривуша Лариса Г., Насевич Кетлін А., Фетиш Неоніля, Ярослав.
В. 155. Савчак Анна.
В. 156. Зубач Еліза Т., Ковальчук Патриція, Сорока Олена М.
В. 167. Закорчений Богдан, Михайло В., Тарас.
В. 184. Мамус Софія В., Степан В.; Стоколоса Марія В.
В. 191. Регоніс Петро Л.
В. 194. Кондзола Володимир, Маланій Зенон В., Ігор Р.; Мельник Ірина, Марія; Сокіл Марія А., Олекса Б., Федір Т.
В. 213. Басараб Марияnна.
В. 219. Воробець Марко И., Лоневський Михайло.
В. 223. Дермако Василь І.
В. 230. Вішка Данило І.
В. 237. Забродський Олександер.
В. 238. Мороз Роберта А.
В. 239. Аврачов Антонина, Іван, Павло; Савка Іванна, Урсула; Сопко Федір А., Шотурма Петро.
В. 252. МекДуґлас Герард.
В. 281. Готра Олена К., Свищук Степан І.
В. 292. Костюк Донна М., Туркот Карін А.
В. 314. Ґашніґ Марія А.
В. 316. Зарицький Павло М., Патриція А.; Ляскович Лідія, Хома Євген М.
В. 320. Яремко Михайло.
В. 323. Саган Тимко.
В. 343. Якимович Марія А.
В. 352. Щербак Даня Л.
В. 361. Винник Андрій І., Каратницький Адріян В., Олійник Ярослав, Томашівський Яким І., Чинальська Марія.
В. 364. Вирстюк Вомодимир, Олена; Сенті Сузанна М.
В. 368. Воробець Володимир Г.
В. 379. Кузьо Йосип, Петрій Ірина, Христина.
В. 388. Кандюк Марія О.
В. 394. Гермак Богдан.
В. 397. Дмитришин Емілія.
В. 406. Тарас Кеннет А.
В. 424. Гессе Гюнтер, Канцір Гавриїла, Олекса.
В. 432. Терес Володимир Гр.
В. 455. Витвицький Андрій.
В. 458. Болеста Франко А.
В. 475. Бойко Павло Н.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 53. Семків Михайло.
В. 59. Фант Василь В. мол., Григорій В.
В. 61. Козенко Єва А., Михайло Е., Олена.
В. 83. Новак Катерина.
В. 97. Вабірад Петро.
В. 127. Кокотайло Ігор Я., Лехновський Ірина, Марія, Степан.
В. 178. Дикий Любов.
В. 194. Біловчук Данило А., Клос Юрій.
В. 204. Дяк Михайло, Степан А.
В. 287. Цьолко Наталія.
В. 361. Дубець Василь.
В. 362. Татомир Марта.
В. 430. Сас Юрій.
В. 432. Кузьмин Галина, Роман; Мельник Микола, Стела.
В. 447. Данилків Володимир, Ярослав.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 54. Цибрівська Ірина.
В. 153. Петик Ігор, Мстислав, Роман.
В. 288. Чубати Любомир, Ярема.
В. 289. Якимишин Параскева, Софія.
В. 296. Картер Василь Д., Лідія К., Мирослав В.
В. 395. Старвецький Йосип мол.
В. 437. Слободинський Ігор, Олег.
В. 458. Симро Богдан.
В. 484. Вознюк Зінаїда, Гриник Віра, Целюх Марія.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 35. Онушканич Марияnна, Юрій В., Ярослав.
В. 194. Алиськевич Роман.
В. 203. Зимна Патриція М.
В. 223. Мельник Яким И.
В. 238. Федусь Володимир.
В. 316. Казинська Зузанна Фр. 2.
В. 457. Літош Ірина.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Яворська Меланія І.
В. 130. Бакун Іван, Ольга, Степан; Влеір Анна, Едвард, Єлисавета, Семен; Граб Володимир мол., Єнкінс Давид, Дженис, Марія І., Степан; Левандовський Антін, Лукія, Марія; Попів Андрій, Катерина, Тарас; Ро Іван, Іванна; Тимінський Роберт, Сандра.
В. 156. Кваша Юрій.
В. 175. Данилюк Богдан, Лідія.
В. 189. Гамелерс Софія, Станислав.
В. 222. Шперлюк Варвара Г.
В. 295. Шевчик Анна, Йосип.
В. 304. Остапюк Володимир М.
В. 361. Полчинська Іванна.
В. 371. Береза Степан.
В. 397. Мельник Юрій.
В. 421. Вайт Дебора Д.
В. 439. Гальчук Володимир М., Михайло Б.; Ступак Степан, Сусь Ірина, Леся.
В. 471. Васса Володимир П., Вербицька Мирослава О., Кнава Галина, Курило Іван, Михайло.
В. 473. Костюк Оксана Хр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 68. Цибрівська Ірина.
В. 78. Шайняк Григорій.
В. 130. Лент Єлисавета І., Ілярій, Павлина, Ричард, Яким.
В. 192. Целюх Марія.
В. 203. Стефанів Володимир, Іван, Марія.
В. 331. Вовк Віктор, Михайло.
В. 367. Слободинський Ігор, Олег.
В. 503. Михалюк Володимир, Микола.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 123. Василик Марлина.
В. 251. Ребро Цилія І.
В. 490. Савкулич Євген М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 50. Коцур Роберт Д.
В. 53. Семків Михайло.
В. 59. Вальковський Павло.
В. 75. Онуфритон Овен, Степан К. мол.
В. 97. Вабірад Петро.
В. 204. Дяк Михайло, Степан А., Куцма Іван 2.
В. 206. Роминик Варвара К., Василь Е., Іван П.
В. 217. Пристай Володимир.
В. 259. Пелех Ричард Р.
В. 264. Мос Давид Гр.
В. 287. Цьолко Наталія.
В. 316. Казинська Зузанна Фр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 36. Видкович Анастасія.
В. 66. Вилсон Єлисавета А. 3.
В. 84. Гоголь Іван, Хуцько Анна 2.
В. 127. Вакалик Роберт, Баран Юрій мол.
В. 130. Кравчук Ярослава А., Кутенський Павло.
В. 163. Стрейт Олена.
В. 164. Пипюк Іванна 2.
В. 204. Лісецький Ричард 2, Тимчишин Йосип.
В. 208. Мархалонис Іван Я.
В. 281. Гук Ричард М. 3, Юрій 10.
В. 304. Зависька Доротея І. 2.
В. 361. Борщовський Павло 2, Гураль Йосип, Ольга; Мілер Марія А. 2, Семенюк Михайло, Сеньків Степанія, Царик Орися 2, Яворівська Олена 5.
В. 427. Бойчук Володимир.
В. 432. Гультай Роман Р. 3, Угрин Ірина 4.
В. 445. Скавритко Іван 2.
В. 473. Чайковська Всеволода О. 3.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопада 1956 р. було в УНС дітей членів	21,856
В місяці листопаді 1956 прийнято нових	124
В місяці листопаді 1956 прийнято наново	27
В місяці листопаді 1956 прийнято з переступ. листами	18
В місяці листопаді 1956 прийнято з інших кляс обезпеч.	10
Разом	22,035
В місяці листопаді 1956 р. суспендовано	57
В місяці листопаді 1956 відійшли з переступ. листами	17
В місяці листопаді 1956 відійшли до старших чл. УНС	3
В місяці листопаді 1956 відійшли до інших кляс обезпеч.	9
В місяці листопаді 1956 відійшли зі зворотом у готівці	18
В місяці листопаді 1956 відійшли з виплаченим обезпеч.	61
В місяці листопаді 1956 відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці листопаді 1956 відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці листопаді 1956 р. померли	—
Разом	165
З кінцем місяця листопада 1956 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,870

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,676
В клясі 2-ій на $ 400	579
В клясі 3-ій на $ 100	1,018
В клясі 4Р на $ 250	160
В клясі 4Р на $ 500	3,858
В клясі 4Р на $1000	1,830
В клясі 5Е на $ 250	283
В клясі 5Е на $ 500	4,773
В клясі 5Е на $1000	1,759
В клясі 6С на $ 500	1,114
В клясі 6С на $1000	650

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	724
Е20 на $1000	564
Е20 на $1500	2
Е20 на $2000	5
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	308
Е18 на $1000	444
Е18 на $1500	1
Е18 на $2000	13
Е18 на $3000	4
Е65 на $ 500	42
Е65 на $1000	1
Р20 на $ 500	435
Р20 на $1000	591
Р20 на $1500	2
Р20 на $2000	5
Р20 на $3000	—
Р65 на $ 500	17
Р65 на $1000	8
Разом	21,870
З кінцем місяця листопада 1956 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,230

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за листопад 1956 р. суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж листопада 1956 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1956 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	210.36
2	214.63
3	134.68
5	464.14
6	96.33
7	239.39
8	645.07
9	126.48
10	143.25
11	232.25
12	119.41
13	428.93
15*	124.50
16	60.02
17	77.68
18	57.96
20	277.41
21	145.41
22	134.10
23	214.05
24	97.24
25	262.61
26	18.66
27	422.77
28	147.78
29	188.09
30	124.64
31	106.35
32	24.21
33	113.35
34	11.04
35	39.81
36	264.89
37	214.52
38	497.72
39	973.75
40	61.91
41	38.33
42	475.34
43	44.18
44*	97.40
45	440.40
46	117.72
47	60.98
48	72.66
49	108.70
50	81.00
51	81.29
52	104.84
53	74.30
54	171.95
55	160.38
56	160.05
57	555.54
59	654.51
60	56.67
61	31.04
62	66.66
63	477.21
64	209.82
65	211.54
66	58.33
67	253.04
69	161.73
70	342.79
71	122.78
72	52.85
73	92.21
74	118.68
75	341.19
76	541.85
77	61.42
78	67.20
79	18.46
80	104.03
81	324.25
82*	53.11
83	258.53
84	119.74
85	292.42
86	162.15
89	49.34
90	289.98
91	275.39
92	15.04
93	93.82
94	1,272.00
95	41.47
96	419.09
97	133.18
98	98.21
99	171.04
100	182.06
101	31.74
102	742.52
103	89.56
104	179.55
105	453.95
106	985.87
107	137.23
108	102.66
109	139.74
110	8.70
111	52.26
112	291.88
113	186.18
114*	402.82
115	181.57
116	175.91
117	236.97
118	89.17
119	87.39
120	429.61
121	258.93
122	29.26
123	154.00
124	143.3[illegible]
125	359.07
126	127.07
127	1,191.54
128	89.62
129	23.61
130	712.33
131*	400.19
132	131.58
133	208.07
134	153.30
135	39.87
137	254.10
138	74.37
139	94.64
140	116.45
141*	175.98
142	392.04
143	181.04
144	123.32
145	86.13
146	386.60
147	564.43
148	63.93
149	99.58
150	245.31
151*	239.90
152	82.64
153*	154.85
155	718.42
156	333.67
157	35.34
158	472.74
159	61.55
160	120.48
161	521.93
162	26.08
163	363.18
164	312.46
165	175.12
166	58.38
167	94.71
168	213.66
169	28.44
170	323.28
171	284.30
172	83.14
173	232.10
174*	59.40
175*	905.90
176	185.59
177	141.83
179	250.98

Відділ	Заплатив
180	81.80
181	134.16
182	227.13
183	355.54
184	171.44
185	69.17
186	170.61
187	85.47
188	45.89
189*	516.08
190	42.15
191	384.70
192	318.36
193	71.02
194*	675.64
195	25.26
196	52.49
197	24.51
198	10.66
199	80.81
200	368.19
201	30.15
202	41.20
203*	59.36
204	1,632.12
205	19.34
206	721.05
207	52.28
208	30.03
209	40.35
210	47.49
211	204.75
212	57.96
213	178.08
215	54.90
216	9.69
217	971.27
218	266.53
219	480.91
220	390.98
221	2,898.66
222	46.78
223	332.15
224	114.58
225	12.88
226	257.28
227	31.40
228	53.62
229	82.23
230	676.33
231	9.84
232	69.42
233	205.76
234	312.13
235	120.89
236	219.61
237	268.03
238	763.23
239	258.49
241	112.66
242	220.55
243	52.64
244	28.07
245	239.83
246	77.03
247	214.49
148	115.18
249	33.38
250	6.90
251	378.29
252	411.94
253	365,64
254	450.10
255	37.08
256	136.72
257*	246.36
258	18.03
259	188.06
260	15.98
261	60.78
262	144.55
263	42.71
264	48.00
265	121.11
266	608.19
267	127.10
268	136.64
269	18.54
270	236.14
271	296.06
272	41.47
273	12.49
274	406.34
275	75.01
276	339.10
277	1,141.00
278	28.24
279	32.94
280	190.96
281	226.34
282	60.16
283	210.45
284	59.82
285	63.48
286	107.37
287	235.94
288	268.09
289	193.67
290	149.17
291	430.42
292	1,182.15
293	443.92
294	27.29
295	399.94
296	316.81
297	22.33
298	109.84
299	188.91
300	134.40
301	336.50
302	23.72
303	77.70
304	618.47
305	276.94
306	76.72
307	1.47
308	113.87
309	95.24
310	157.08
311	10.38
312	88.33
313	25.97
314	10.93
315	21.99
317	135.85
318	110.93
319*	251.08
320	355.31
321	173.30
322	57.84
323	93.78
324	309.99
325	611.82
326	109.40
327	360.69
328	117.28
329*	38.61
330	317.20
331	214.68
332	65.64
333	128.28
334*	920.84
335	199.85
336	642.71
337*	178.57
338	281.28
339	190.95
340	13.25
341*	435.84
342	296.43
343	251.45
344	99.45
345	219.68
346*	11.61
347	197.41
348*	245.35
349	118.13
350	216.25
351	45.28

Відділ	Заплатив
352	146.66
353	250.13
355	174.35
356	197.13
357	52.38
358	90.79
359	21.12
361	2,514.15
362	198.83
363	213.78
364	667.51
365	47.11
366	13.02
367	990.72
368*	75.45
369	282.72
370	416.61
371	454.02
372	318.52
373	88.74
374	137.64
375	371.35
376	60.14
377*	50.16
378	17.06
379	2,353.06
380	102.06
381	20.16
382	23.35
383	343.31
384	70.93
385	470.26
386	56.37
387	124.98
388	418.86
389*	62.04
390*	169.14
391	59.77
392	11.51
393	92.86
394	80.87
395	197.05
396	61.89
397	480.48
398	110.65
401	20.51
402*	18.48
403	143.25
404	23.36
405	47.73
406	319.16
407	33.99
408	14.40
409	56.88
410	36.32
411	19.60
413	92.75
414	699.60
415*	40.94
416	6.64
417	12.42
419	128.33
420*	37.69
421	64.29
422	26.97
423*	829.49
424	67.68
425	16.49
427	313.74

Відділ	Заплатив
428	72.14
429	40.50
430	772.85
432	3,069.69
433	89.37
435	93.29
436	153.64
437	380.98
438	50.53
439	187.33
440*	89.07
441	406.04
442*	35.80
443	10.56
444	62.61
445	1,104.29
446	82.79
447	69.73
448	43.78
449	69.86
450	5.96
451	83.83
452	114.36
454	4.83
455	145.77
456	187.40
457	244.10
458	280.21
460	68.04
461	156.63
462	7.14
463*	12.42
464	222.27
465*	117.40
466	49.68
467	29.56
468*	93.67
469*	425.76
470*	38.64
471*	262.81
472*	341.73
473*	951.61
474	333.88
475	42.38
476	104.39
477	159.38
478	65.47
479	29.77
481	140.63
482	66.50
483	130.83
484	228.00
486	74.55
487	221.96
488	26.04
490	102.39
491*	56.78
492	4.02
493	25.00
494*	64.81
497*	276.58
499	86.05
500*	80.89
501	17.49
502*	111.89
504	21.98
505	229.65
506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. ____ $105,082.97

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	4.57
3	2.42	221	1.88
28	2.37	234	13.52
30	4.26	237	2.88
33	5.73	243	2.53
37	2.99	245	1.06
39	15.13	264	2.76
65	8.81	274	1.49
70	5.07	275	10.36
83	2.86	286	23.14
90	4.40	305	23.77
101	3.04	321	3.93
106	1.26	335	3.70
112	4.11	336	8.73
117	2.91	342	3.24
127	2.87	358	1.62
143	6.50	361	2.68
147	24.11	367	3.71
151*	7.06	370	3.68
170	3.72	384	12.00
185	5.66	388	5.28
206	2.65	482	2.86
209	2.82		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 264.64
Разом з місячних вкладок від членів	$105,347.61
Відсотки від бондів	25,498.86
Відсотки від морґеджів	2,540.24
Відсотки від чл. позичок	855.35
Відсотки від інвестицій на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	3,000.00
Чинш від реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж. (власний дім)	1,250.00
Приходи від реальностей в Керґонксон, Н. Й.	1,435.64
Приходи друкарні і книгарні	23,053.78
Платничі книжечки і відзнаки	5.00
Продаж книжки в англійській мові вид. народного фонду	1.31
Зворот позичок до народного фонду	66.65
Зворот коштів подорожі організаторів	25.00
З переносу резерви за переписаних членів до інших клас обезпечення	31.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	774.40
З переносу стейтового податку за помічні сили	20.19
З переносу інших фондів за членів мол. департ.	16.35
Сплати морґеджів	2,494.13
Сплати чл. позичок	4,264.13

Сирітські части по бл. п.:

Від. 143 Кулич Йосиф ____ 500.00

Разом $171,179.64

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

3 Гелей Михайло	500.00
29 Цірко Русел	500.00
29 Репак Семен	713.00
36 Легка Мелянія	500.00
39 Гриник Іван	1,000.00
45 Шопа Алберт	500.00
50 Козопас Теодор	1,000.00
67 Мартинюк Лука	1,000.00
85 Прочко Михайло	750.00
106 Музика Максим	1,000.00
114 Павлишин Ярослав	1,000.00
120 Лазенґа Анна	500.00
125 Ярема Тереса	500.00
132 Сова Петро	1,000.00
134 Тодіно Павлина	500.00
134 Станчик Марія	500.00
143 Кулич Йосиф	500.00
146 Мацевка Іван	1,000.00
164 Перко Анна	500.00
176 Круць Василь	1,000.00
206 Роґожинський Олекса	500.00
211 Юрків Григорій	500.00
213 Кладко Марія	500.00
218 Богач Анна	1,000.00
219 Стахура Гавриїл	1,000.00
223 Микулин Теодор	1,000.00
234 Горинь Тимко	500.00
247 Жиглінський Йосиф	1,000.00
251 Жолобчук Іван	1,000.00
256 Пісаревич Марія	500.00
259 Гула Катерина	500.00
274 Синчишак Михайло	1,000.00
275 Коблянський Павло	1,000.00
295 Сивик Катерина	500.00
296 Храпцьо Юрій	1,000.00
324 Крендефор Василь	1,000.00
333 Пітров Пелягія	1,000.00
334 Морозович Стефан	1,000.00
334 Заяць Михайло	183.33
334 Варениця Петро	1,000.00
361 Шулем Семен	1,000.00
363 Непорадний Юрій	1,000.00
365 Козел Стенлі	500.00
406 Майк Софія	500.00
445 Ґенік Константин	1,000.00
477 Драбек Іван	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	9,500.00
Грошеві звороти	6,398.91
Виплати на реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж. (власний дім)	2,036.50
Відсотки на закуплених бондах	121.53

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:

65 Пошивак Марія ____ 378.00

Виплати з народного фонду:

Пам'ятник Тараса Шевченка на „Союзівці"	2,525.00
Український Канадійський Комітет	200.00
Праці при зладженні книги Укр. Енциклопедія	107.90
На видання книги Гетьман Іван Мазепа	25.00

Виплати з фонду обезпеки інвестицій і смертности:

Перенос на заплату відсотків від інвестицій на реальностях в Керґонксон, Н. Й. до запомогового фонду ____ 3,000.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці та інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й. ____ 2,480.88

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:

1 Суровяк Осип	35.00
2 Сенкович Петро	35.00
6 Воробель Андрій	35.00
7 Демко Павло	35.00
7 Когут Іван	35.00
11 Загродічек Стефан	35.00
13 Легуняк Іван	40.00
14 Джера Михайло	35.00
20 Дмитришин Петро	35.00
20 Крупка Іван	35.00
28 Чуба Ільно	35.00
29 Яхван Евстахій	35.00
29 Лейчусь Іван	35.00
32 Велер Микола	35.00
33 Демкович Віліям	30.00
43 Держанович Яків	35.00
69 Комарницький Мих.	35.00
86 Мороз Ксеня	25.00
87 Хомин Стефанія	25.00
98 Починок Текля	25.00
102 Гірняк Юрій	40.00
106 Ковалів Семен	35.00
109 Литвин Казимир	35.00
112 Третяк Катерина	25.00
127 Сукмановська Софія	25.00
130 Вачинський Михайло	35.00
144 Шенік Пазя	25.00
146 Андрушко Іван	35.00
147 Мороз Марія	100.00
155 Ґурняк Домініка	25.00
155 Василик Антін	40.00
159 Новак Анастазія	25.00
168 Стек Микола	35.00
170 Сандуський Іван	50.00
173 Фігун Стефан	35.04
177 Лучка Стенлі	25.00
191 Бабич Григорій	35.00
191 Калиник Чалий	35.00
191 Сало Іван	35.00
193 Тутка Микола	35.00
194 Вацик Іларіон	30.00
204 Грицишин Микола	35.00
206 Пасічняк Марія	25.00
211 Капрів Марія	25.00
211 Торбин Стефан	35.00
218 Сорока Михайло	35.00
220 Лехів Петро	40.00
223 Джуґан Михайло	35.00
223 Лавренс Гелина	25.00
223 Мороз Андрій	35.00
232 Пандрак Юрій	25.00
232 Ріпка Михайло	35.00
237 Бревусь Данило	35.00
237 Бревусь Розалія	25.00
237 Михайлиця Петро	35.00
239 Ратовська Агнеса	25.00
241 Фірман Корнель	35.00
241 Познанський Михайло	35.00
243 Станкевич Онисим	35.00
251 Меґас Анастазія	25.00
257 Деделюк Олена	25.00
266 Шийка Антін	35.00
267 Каплун Марія	25.00
267 Агрест Іван	35.00
276 Гебет Теодор	35.00
276 Кміть Іван	35.00
276 Сушинська Гелина	35.00
281 Бирич Марія	25.00
288 Присташ Федор	35.00
292 Маланяк Григорій	35.00
304 Гаравусь Ксеня	50.00
305 Стетс Михайло	35.00
308 Троян Петро	75.00
316 Чуґай Анна	25.00
316 Куций Теодор	50.00
316 Заблоцький Лука	40.00
318 Лех Анастазія	25.00
319 Франко Петро	35.00
338 Хан Марія	25.00
347 Палко Іван	35.00
352 Жуль Марія	25.00
359 Цебринська Гелина	25.00
367 Гринів Петро	35.00
367 Яцків Іван	35.00
367 Ковальчук Юрій	35.00
371 Вернер Володимир	35.00
379 Кучма Марія	30.00
386 Пастернак Юлія	25.00
388 Містурак Семен	35.00
388 Злупко Марія	25.00
390 Сарояк Анна	20.00
393 Литвин Михайло	40.00
432 Новіцький Стефан	50.00
439 Сенів Дмитро	35.00
474 Кадило Петро	35.00
484 Козар Софія	25.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	22,485.88
„Свобода" за орган	5,800.00
„Свобода" на видання календаря	5,000.00
Платня помічних сил	3,839.94
Машина для друкарні	2,504.00
Платня головного уряду	1,875.00
Кошти подорожі і репрезентації	1,321.66
Кошти подорожі організаторів	1,010.37
Федеральний податок за помічні сили	760.43
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
„Свобода" за платничі книжечки	582.26
Винайм машин для зладження звітів і статистики (IBM)	527.00
Друк грамот і табель	463.83
Нагороди організаторам за нових членів	431.25
Канцелярійні прибори і друки	293.10
Оголошення	242.40
Лікарі за нових членів	176.00
„Свобода" за праці і друки	143.00
Стейти за дозволи	117.04
Видатки на пошту	100.00
Телефон	81.85
Кошти правні	62.40
Нагородди за нових членів	60.00
Спортова акція	40.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	38.08
Оплата за канадійські чеки	11.60
Асекураційні журнали	5.49
Вода	5.25

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	50,628.50
Інвестовнано в морґеджах	22,500.00
Позички членам	3,780.35
Разом	$190,686.73

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем жовтня 1956 р. осталася	$311,235.56
Прихід за листопад	171,179.64
Разом	$482,415.20
Розхід за листопад	190,686.73
Готівка з кінцем 30. листопада 1956 р. остається	$291,728.47

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 291,728.47
Морґеджі	1,090,746.20
Бонди	13,957,991.48
Позички членам	291,090.00
Реальности	227,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$15,869,928.00

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$15,112,684.11
Адиміністрац. фонд	168,913.74
Конвенційний фонд	64,103.58
Запомоговий фонд	256,754.37
Народний фонд	11,461.69
Посмертиий фонд старого роду абезпеч.	60,923.76
Резервовий фонд	19,741.89
Сирітський фонд	112,943.51
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	42,163.72
Фонд захисту сирот.	20,237.63
Разом	$15,869,928.00

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	36.78
2	21.96
3	49.66
5	246.71
6	11.74
7	38.40
8	67.53
9	14.60
10	31.57
11	56.54
12	13.37
13	29.24
15*	13.23
16	26.09
17	40.19
18	7.54
20	240.86
21	23.24
22	.90
23	25.61
24	5.78
25	47.58
26	1.35
27	56.82
28	9.45
29	12.35
30	8.17
32	4.89
33	90.30
34	4.95
35	20.55
36	56.91
37	59.15
38	172.43
39	324.19
40	10.24
41	6.45
42	144.13
44*	25.40
45	203.16
46	109.51
47	43.16
48	19.10
49	52.38
50	41.74
51	19.32
52	65.43
53*	168.00
54	119.90
55	36.73
56	53.74
57	167.93
59	206.76
60	9.10
61	84.47
52	37.03
63	417.14
64	8.00
65	19.89
66	19.34
67	4.48
68	4.54
69	24.22
70	127.20
71	75.68
72	1.19
73	26.56
74	23.85
75	72.63
76	161.86
77	4.92
78	1.49
79	2.70
80	6.96
81	40.30
82*	4.38
83	221.30
84	36.44
85	103.47
86	23.93
89	.93
90	126.76
91	111.08
92	10.24
93	122.19
94	473.19
96	215.24
97	7.88
99	26.25

Відділ	Заплатив
100	17.11
102	287.62
103	89.15
104	59.70
105	166.43
106	223.47
107	24.64
108	4.57
109	28.59
110	17.31
111	3.44
112	57.37
114*	111.92
115	32.51
116	21.87
117	38.00
118	4.50
119	25.24
120	66.93
121	4.49
122	11.72
123	14.99
124	6.04
125	259.04
126	3.36
127	239.98
128	56.44
130	175.37
131*	211.15
132	13.00
133	44.48
134	10.06
135	1.08
137	27.92
138	15.00
139	35.14
140	25.77
141*	58.08
142	113.91
143	80.59
144	21.14
145	17.16
146	72.12
147	52.84
148	2.48
149	30.80
150	74.17
151*	135.31
152	1.54
153*	93.04
155	124.90
156	335.16
157	21.45
158	81.99
159	22.93
160	4.96
161	80.15
163	487.78
164	69.45
165	34.00
167	23.95
168	10.44
170	286.20
171	85.30
172	8.77
173	62.19
174*	14.27
175	99.89
176	57.28
177	66.40
179	5.15
180	131.26
181	5.41
182	54.04
183	125.57
184	135.98
185	12.80
186	32.20
187	21.99
189*	140.13
190	8.58
191	123.04
192	176.17
194*	337.40
196	7.50
199	22.67
200	113.26
201	1.45
202	4.75

Відділ	Заплатив
203*	38.08
204	546.60
206	151.17
207	26.91
208	26.37
210	1.04
211	34.71
212	7.7[illegible]
213	107.[illegible]
215	26.2[illegible]
216	10.40
217	383.30
218	48.23
219	197.87
220	150.55
221	891.47
222	6.87
223	31.62
224	10.75
225	4.41
226	11.61
227	2.71
228	.45
229	19.89
230	205.32
232	17.85
233	70.07
234	132.74
235	33.33
236	119.69
237	48.55
238	308.27
239	27.74
241	78.63
242	36.01
243	26.95
244	3.48
245	169.00
247	84.83
248	50.89
251	124.98
252	19.58
253	101.72
254	137.43
255	4.88
256	61.40
257*	55.67
258	1.90
259	49.14
260	1.75
261	4.42
262	17.65
263	7.80
264	21.41
265	80.93
266	296.26
267	17.08
268	53.81
269	2.02
270	23.04
271	82.33
273	3.15
274	94.48
275	43.83
276	150.27
277	337.17
279	2.35
280	17.56
281	211.38
282	6.34
283	105.04
284	41.05
285	5.63
286	33.85
287	97.74
288	56.46
289	100.06
290	33.16
291	54.27
293	204.04
295	86.85
296	81.78
298	54.46
299	76.50
300	66.05
301	103.11
303	2.12
304	280.35
305	28.91
306	12.70
307	66.27
308	25.90
309	5.41
310	38.97
311	1.35
312	15.64
313	16.29
314	8.10
317	34.57
318	2.89
319*	121.78
320	65.01
321	93.11
322	25.63
323	36.68
325	295.92
326	47.09
327	224.72
328	91.82
329*	17.33
330	84.37
331	29.35
332	3.20
333	9.56
334*	171.14
335	47.37
336	231.96
337*	59.16
338	8.34
339	20.64
341*	228.70
342	69.49
343	53.07
344	12.30
345	15.10
347	65.87
348*	154.63
349	41.18

Відділ	Заплатив
350	63.10
351	9.36
352	35.99
353	40.04
355	57.14
356	120.09
357	7.84
358	67.48
[illegible]	.60
[illegible]	1,087.24
[illegible]	47.92
[illegible]	14.15
[illegible]	299.94
[illegible]	4.00
366	.68
367	320.15
368*	30.95
369	59.24
370	178.18
371	139.82
372	82.29
373	43.16
374	53.90
375	47.44
376	18.62
377*	8.30
378	3.28
379	845.06
380	34.49
383	102.18
384	17.93
385	59.26
386	3.10
387	7.59
388	175.61
389*	4.73
390*	77.65
391	10.13
393	50.94
394	28.61
395	58.43
396	1.78
397	259.43
398	11.85
400	.75
401	1.86
402*	34.87
403	34.47
404	76.46
405	2.22
406	15.37
407	.45
408	1.08
409	1.13
410	.45
413	48.26
414	455.71
415*	5.50
419	44.51
420	18.23
421	42.58
422	1.62
423*	269.42
425	20.29
427	202.16
428	74.21
429	2.87
430	246.62
432	1,354.66
433	49.99
435	12.81
436	148.82
437	213.52
438	9.73
439	192.06
441	267.77
442*	4.24
443	13.51
444	12.48
445	331.77
446	45.69
447	58.77
448	9.64
450	3.38
451	16.60
452	33.07
454	15.93
455	16.27
456	49.37
457	79.22
458	152.52
460	15.34
461	133.42
462	14.89
463*	4.94
464	174.41
465*	64.12
466	187.88
467	1.13
468*	37.55
469*	171.58
470*	36.16
471*	90.09
472*	88.27
473*	361.17
474	234.34
475	43.64
476	8.19
477	45.21
478	94.00
479	5.84
481	87.25
482	5.71
483	24.58
484	131.41
486	6.08
487	159.97
490	40.49
491*	6.26
492	1.88
493	16.44
494*	11.78
497*	113.90
499	78.97
500*	41.76
502*	106.13
505	110.03
506	8.31

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$34,937.54
Відсотки від бондів	4,912.45
Відсотки від морґеджів	889.65
Відсотки від членських позичок	23.62
З переносу федерального податку за поміч. сили	193.49
З переносу стейтового податку за помічні сили	1.91
Сплати морґеджів	759.29
Сплати чл. позичок	213.45
Разом	$41,931.40

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

В. 309 Деляні Б. Дж. ____ $ 10.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	9,600.00
Грошеві звороти	2,172.41
Відсотки на закуплених бондах	96.54
Перенос резерви за переписаних членів до інших клас обезпечення	31.00

Виплати адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,621.77
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	206.34
Лікарі за нових членів	31.00
Видатки на пошту	30.00
Перенос інших фондів за членів мол. департ.	16.35

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	55,752.10
Позички членам	2,313.62
Разом	$72,481.13

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем жовтня 1956 р. осталася	$ 98,063.47
Прихід за листопад	41,931.40
Разом	$139,994.87
Розхід за листопад	72,481.13
Готівка з кінцем 30. листопада 1956 р. остається	$ 67,513.74

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 67,513.74
Морґеджі	143,175.57
Бонди	2,810,171.00
Позички членам	16,920.76
Разом	$3,037,781.07

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,949,893.49
Адміністрац. фонд	87,887.58
Разом	$3,037,781.07

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем 30. листопада 1956 р.	$15,869,928.00
Майно мол. деп. УНС	3,037,781.07
Разом	$18,907,709.07

Р. Слободян, гол. касир.

Федеральний бюджет має бути вже третій раз збалянсований

Вашинґтон. — З фінансових урядових кол повідомляють, що запроєктований на 1958 рік федеральний бюджет має бути вже третій раз збалянсований і має бути збільшений на три більйони долярів та становити 72 більйони долярів. Та одночасно повідомляють, що не проєктується зменшення податків. Подробиці нового бюджету на фінансовий рік, який починається 1-го липня 1957-го року, будуть подані до відома аж в половині січня 1957 в економічному зверненні Президента до Конґресу. З трибільйонового збільшення два більйони призначені на оборону країни, а один більйон на цивільні цілі. Це буде найбільший американський бюджет під час миру.

ЗДА визнали новий уряд Республіки Ґаїті

Вашинґтон. — Уряд ЗДА 24 грудня офіційно повідомив, що визнав новий уряд Республіки Ґаїті, який очолює головний суддя Найвищого Суду Джозеф Ґ. П'єрр-Луїс. Ґаїтська конституція передає тимчасову президентуру головному судді аж до часу нових виборів, які мають відбутися в травні цього року. Каденція колишнього президента-генерала Пола Е. Маґлуара скінчилася 6-го грудня, але він хотів стати тимчасовим президентом як головний командант збройних сил. Та громадяни цієї франкомовної муринської республіки проголосили загальний страйк і генерал Маґлуар мусів зрезиґнувати та залишити країну ще 13-го грудня.

Заявляють, що в найближчих виборах користатимуть менше з телевізії й радія

Вашинґтон. — Голова Крайового Республіканського Комітету Лїонард В. Голл зізнавав на окремій комісії в Палаті Репрезентантів, яка досліджує фонди в виборчій цьогорічній кампанії, і заявив, що при найближчих президентських виборах в 1960 році „менше буде політики на телевізії й радіо, в порівнянні з виборчою кампанією в цьому році". Фахівці ствердили, що виборці не радо сидять при радіових апаратах і телевізорах, коли промовляє хтось менший від президента або віце-президента. Так само заявив і голова Крайового Демократичного Комітету Пол М. Ботлер, який зізнавав 17-го грудня на цій самій комісії. Він сказав, що цього року було забагато політики в радіових і телевізійних станціях, і слухачі не хотіли їх слухати. І Голл і Ботлер погоджуються в тому, що обмеження виборчих фондів для кожної партії до 3.000.000 долярів є тепер перестаріле, бо його ухвалено 15 років тому, коли не було телевізії і коли долляр мав більшу вартість.

Негритянське населення Мантґомері закінчило бойкот автобусів

Монтґомері, Алабама. — 20-го грудня кольорове населення Монтґомері вирішило закінчити бойкот міських автобусів тому, що, згідно з наказом суду, на цих автобусах скасовано окреме місце для білих і кольорових пасажирів. Закінчення бойкоту ухвалено на публічних вічах, на яких промовляв пастор Мартин Лютер Кінґ. Він закликав негритянське населення користати з міських автобусів, але не спричиняти навіть найменших авантюр і бійок, бо всякі заворушення використовували б проти кольорового населення. Негри вирішили бойкотувати міські автобуси в Алабамі 5-го грудня 1955-го року, і не користали з міського транспорту, хоч їх за те карали судовими карами. Бойкотували їх тому, що в возах були призначені окремі місця для кольорових пасажирів.

Господарські Вісті

КАНАДА ПРИНАДЖУЄ ІМІҐРАНТІВ ІЗ ЗДА

Канадійський департамент іміґрації і громадянства вислав до Ню Йорку свого урядовця Гюберта В. Томсона, який має тут відкрити своє бюро для рекрутації іміґрантів до Канади. Це бюро буде давати інформації про великі економічні можливості в Канаді. Це по раз перший канадійський уряд вербує іміґрантів в цій країні після того, як в 1931 році під час депресії закрив тут 6 іміґрантських бюр. Інший канадійський урядовець виїхав із подібною ціллю до Шикаґа. В Канаді видко в останніх роках великий економічний розмах, але бракує людей. З Европи Канада не може спроваджувати багато іміґрантів, бо немає на це потрібного транспорту. Покращання економіки в европейських країнах спричиняє те, що немає там багато добровольців до еміґрації. Найбільше іміґрантів прибуло до Канади в 1951 році, бо аж 194,000 осіб, в 1955 році число іміґрантів виносило 109,000, але в цьому 1956 році воно може дійти до 160,000 осіб, в тому і коло 6,000 мадярських втікачів.

ШВАЙЦАРІЯ ЖУРИТЬСЯ СВОЇМИ ГОДИННИКАМИ

Цьогорічний експорт швайцарських годинників має бути більший як в попередніх роках, але тамошні продуценти годинників не вдоволені, бо журяться тим, що ЗДА мають збільшити мито на швайцарські годинники. Впродовж дев'ять місяців Швайцарія вивезла годинників на суму 829,200,000 франків, (192,391,000 долярів). Якщо впродовж останніх трьох місяців експорт не зменшиться, то цьогорічний вивіз годинників із Швайцарії становитиме коло 1,106,700,000 франків. В годинникарському промислі працює там 70,000 осіб. Та швайцарській годинникарській продукції грозить небезпека з іншого боку. Щоб конкурувати з дешевими німецькими і японськими годинниками, деякі швайцарські фірми продукують дешеві годинники, які на закордонному ринку знеславлюють добриякісні швайцарські годинники. Швайцарія збільшила число проданих годинників до Азії, і це також є причиною того, що треба зменшувати ціни на годинники. Американські продуценти годинників домагаються, щоб президент Айзенгавер збільшив мито від імпортованих швайцарських годинників, щоб могла втриматися домашня продукція, при якій працює багато фахових робітників, які були б потрібні під час війни в оборонному промислі.

ОБІЦЯЮТЬ ЗБУДУВАТИ МІЛЬЙОН МЕШКАНЬ В 1957 РОЦІ

Голова Крайового Товариства Будівельників Джозеф Б. Гаверстік промовляв на річній конвенції і обіцяв, що будівельники обіцяють в 1957-ому році збудувати мільйон мешкань, якщо дістануть деяку допомогу від уряду. Ця допомога — це потрібний кредит на будову нових домів, призначених для родин із середніми прибутками. Будівельники пропонують, щоб деякі робітничі організації позичили своїх пенсійних фондів на будову нових помешкань в формі „морґеджів".

ҐВАТЕМАЛЯ ПОШИРЮЄ СВОЇ НАФТОВІ ПОЛЯ

Ґватемальський уряд погодився на те, щоб дозволити шукати за нафтою та її видобувати на дальших теренах, які обіймають мільйон акрів. Ці нові терени находяться в північній провінції Ель Петен. Разом із тими теренами, *які вже давніше були дозволені* (після ухвалення закону з липня 1955 року) — нові нафтові терени становлять понад 7 мільйонів акрів. Давніше ґватемальський уряд не хотів погодитися на експлуатацію нафти на нових теренах.

РЕКОРДОВА ПРОДУКЦІЯ СТАЛІ В ЦІЙ КРАЇНІ

Американський Інститут Сталі і Заліза повідомляє, що в жовтні цього року продукція сталі становила 11,032,000 тони, а в тому самому місяці минулого року — 10,501,050 тони. Цього року впродовж перших десятьох місяців випродуковано в ЗДА 93,806,591 тонну сталі.

ДАЛЬША ПЕРЕСЕЛЕНЧА І ГУМАНІТАРНА ПРАЦЯ ЗУАДКОМІТЕТУ

На чергових місячних нарадах Екзекутиви Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися в суботу, 22 грудня 1956 року в Ню Йорку обговорено і порішено такі справи:

1). **Переселення:** За останній звітовий місяць прибули до ЗДА на завірення ЗУАДКомітету 92 родини, в цьому 268 осіб. В той спосіб число прибулих до ЗДА в новій переселенчій акції на завірення ЗУАДК-у перейшло вже далеко дві тисячі осіб. В останньому місяці прибули головно поселенці, які мали анонімні ашуранси — це значить такі, якими мусить займатися сам ЗУАДК разом із громадами, які виявили охоту допомагати в поселенні новоприбулих. Майже кожного дня є два або три транспорти літаками, як теж в останньому звітовому періоді прибуло більше наших іміґрантів двома кораблями: „Генерал Ленґфіт" і „Генерал Тейлор". До кожного транспорту мусять вийти представники З У А Д Комітету, які опікуються н о в о прибулими, спрямовуючи їх на місця призначення у ЗДА. Тому то праця Відділу ЗУАДКомітету у Ню Йорку під цю пору дуже важлива.

Велике число анонімних аплікантів ставить головну і наглу потребу приміщення для них. Потрібно негайно зголошень від українських громад й окремих осіб про прийняття тих з-поміж наших новоприбуваючих, які не мають у ЗДА ні рідних, ні приятелів. Деякі громади, головно Филаделфія вже пересичені напливом нових іміґрантів. Та є ще громади, в яких легко знайти приміщення і працю, але які не беруть участи в акції поселення новоприбуваючих. Саме до тих громад звертається ЗУАДК, щоб вони прийняли деякі родини новоприбуваючих іміґрантів і в той спосіб допомогли у великій акції переселення. Громади, які співпрацюють в цій ділянці із ЗУАДКомітетом, а саме Шикаґо, Дітройт, Мілвокі, Гартфорд, Ню Брітен, Ютика, Нюарк, Сиракюз, Повтакет, і передусім Филаделфія, виконують гарну роботу. Ці громади не лише приймають новоприбуваючих, але допомагають новим членам нашої американської суспільности в підшуканні помешкання, праці, як теж і допомагають увійти в нове життя.

Дуже важлива справа, щоб усі громади співділяли в цій акції. Це теж і користь для самих громад, бо вони мають змогу чисельно зрости. Головно ЗУАДК звертається до більших громад, як Ню Йорк, Дітройт, Клівленд, Сент Пол, Міннеаполіс та інших, щоб вони прийняли по кілька родин прибуваючих на анонімні ашуранси. Тоді акція нового переселення була б переведена без труднощів. Зголошення прийняти н о в о прибуваючих родин просимо с л а т и на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P.O. Box 1661, Philadelphia 5, PA

Хай таке зголошення прийняти новоприбуваючу родину буде в той святковий час святочним дарунком на добродійну гуманітарну ціль.

2). **Зворот коштів транспорту:** ЗУАДК має договір із Міждержавним Комітетом для переселення з Европи і на основі цього договору може затягати позички на оплачення коштів переїзду через океан для іміґрантів ,які дістали візу на основі закону PPA-1953. Ця позичка безвідсоткова, але є умова, щоб її повертати систематично кожного місяця. Тому то теж ЗУАДК закликає всіх новоприбулих поселенців, які дістали позички на сплачення коштів переїзду, щоб починали якнайскоріше сплату довгу. ЗУАДК бажає, щоб ці нові поселенці сплачували свій довг систематично місячними ратами. Місячну рату устійнюється відповідно до фінансових можливостей апліканта Це дуже важлива справа, бо ЗУАДК мусить не лише вив'язатися вповні із цього міждержавного фінансового зобов'язання, але теж точний розрахунок дає змогу дістати позички для нових аплікантів. Звороти задовження просимо слати на вище подану адресу.

3). **Нові втікачі:** Події в Мадярщині спричинили н о в у хвилю втікачів на захід. Власті звернулися до ЗУАДКомітету, як до одної із урядово визнаних допомогових установ, які діють закордоном, щоб взяв участь в акції переселення нових втікачів. ЗУАДК радо приступив до цієї гуманітарної акції — тим більше, що між втікачами є українці, чи теж збігці з Карпатської України, чи теж українці народжені в Мадярщині, які втекли з хвилею втікачів з Мадярщини. ЗУАДК відкрив станицю у Відні, яку очолив заступник директора ЗУАДК на Европу п. Я. Гайвас. У Відні наладнано співпрацю з усіма урядовими чинниками і переведено реєстрацію втікачів, які дістають змогу переїхати до ЗДА. Спеціяльне завдання станиці ЗУАДКомітету у Відні винайти українців між втікачами і дати їм допомогу і поміч переїхати до ЗДА.

4). **„Кемп Кілмер":** Втікачів із Мадярщини привозять військові літаки до Кемп Кілмер, Ню Джерзі. Тут у таборі добровольчі допомогові організації, в тому числі і ЗУАДК, оформлюють їх, віднаходять рідних у ЗДА і допомагають їм переїхати до цих рідних. На бажання уряду ЗУАДК відкрив у Кемп Кілмер свою станицю, яку очолив ред. Микола Вайда, уродженець Карпатської України, який знає теж мадярську мову. Наша станиця у Відні зареєструвала понад триста втікачів, з чого 19 у к р а ї н ц і в греко-католицького визнання є вже в таборі Кілмер. Великий щоденник „Ню Йорк Таймс" писав про цю нову акцію і згадував наш ЗУАДК між п'ятьма найбільшими допомоговими установами у ЗДА. Громадяни, які бажають прийняти українських втікачів з Карпатської України, просимо звертатись на вище згадану одресу у Филаделфії, чи теж безпосередньо до станиці ЗУАДК в таборі Кілмер на таку адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
Branch Office
Camp Kilmer, N. J.
Barrack 713
Tel.: CHarter 9-8831, Ext. 482,

Участь ЗУАДКомітету в цій великій акції допомоги, в якій станули разом усі народи культурного світу, дала ЗУАДК не лише признання, але теж і змогу безпосередньо заопікуватися українськими втікачами.

5). **Переселення з-поза залізної заслони:** Правний дорадник ЗУАДКомітету адв. М. Пізнак подав до відома, що заслони приносять загрозу для самих аплікантів з боку совєтських властей. Стало відомим, що деякі приватні аґенції беруть від наших людей гроші, обіцюючи зреалізувати переселення з-поза залізної заслони. Екзекутива ЗУАДК звертає увагу всім зацікавленим, що у всіх справах переселення треба звертатися до канцелярії ЗУАДКомітету, де можна дістати найкращі і відповідальні відомості про пеерселення, як теж і поміч у пефеведенні справи.

6). **Коляда:** Згідно з постановами Загальних З б о р і в Екзекутива ЗУАДК о м і т е т у проголосила збірку **Коляди** на харитативні цілі Суспільної Служби ЗУАДК. Канцелярія ЗУАДКомітету вислала 9,000 листів з привітаннями з нагоди Свят і з проханням зложити Коляду на допомогові цілі ЗУАДКомітету. Екзекутива просить усю нашу громаду щиро відгукнутися на цю Збірку Коляди. Зокрема Екзекутива просить членів Дирекційної Ради і приятелів ЗУАДК в окремих громадах перевести збірки і зробити гарну пропаґанду для збірки Коляди, як теж допомогти дістати зголошення від окремих громадян для прийняття новоприбуваючих іміґрантів. ЗУАДК — це незалежна установа і тому від збірки Коляди, від українських фондів залежить і дальша праця ЗУАД Комітету.

7). **Допомога:** Екзекутива ЗУАДКомітету порішила і далі продовжувати грошову допомогу українським науковим установам в Европі, як і окремим заслуженим особам. Екзекутива звернулася теж до УККА, щоб вся допомога була скоординована. Є випадки, що окремі організації переводять збірки на екремі цілі і в той спосіб одна організація дістає поміч з різних сторін, а інші не можуть дістати і тої, що найконечніша. Допомога мусить іти скоординовано і мусить мати повну громадську відповідальність.

8). **Річні Збори Дирекційної Ради ЗУАДК:** Згідно із статутом Екзекутива п о р і ш и л а скликати Річну Нараду Дирекційної Ради ЗУАДКомітету в днях 23 і 24 березня 1957 року до Филаделфії, щоб вислухати повного річного звіту з праці ЗУАДК, як теж і звіту Контрольної Комісії.

З нагоди Різдва Христового Екзекутива вітає всіх членів і прихильників ЗУАДКомітету, як і всю українську громаду і бажає Щосливих Свят і Щасливого Нового Року.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет в Филаделфії.

ЗАКЛИК

ДО КОЛИШНІХ СТИПЕНДІЯТІВ КОДУС-У

Натрапляючи на постійні труднощі в своїй допомоговій акції, Комісія Допомоги Українському Студентству не може занедбати будь-якої нагоди, будь-якого джерела надходжень, щоб задовольнити потреби нашого студентства. Таким поважним джерелом було повернення стипендій.

Протягом 1951-1955 рр. повернуті стипендії складали суму, що досягала щорічно 720,000 фр. (2,000 дол.), але в останньому, 1956 р., це число зменшилося до 626,071 фр. (1,788 дол.). Таке помітне зменшення надходжень із цього джерела могло б означати, що більшість колишніх заходи для переселення до ЗДА з країн з-поза залізної

ніх стипендистів КоДУС-у допомогу вже повернули, якби не підсумки, що вказують на байдужість великої кількости боржників КоДУС-у. Тоді як Централя КоДУС-у лише від 1945 р. витратила на допомогу кругло 100,000 долярів, від колишніх стипендистів п о в е р н у л о с я в 1951-1956 рр. всього ледве 10% названої суми. Повернення такого цілком незадовільного відсотка одержаних стипендій змушує КоДУС нагадати боржникам про їхній обов'язок не тільки супроти установи, яка ними опікувалася, але й супроти свого громадянства.

Наше жертовне громадянство по цей і той бік океану, в тому числі, — як видно з переліків пожертв у пресі, — наші незаможні робітники й селяни у Франції, навіть наші залишенці в Німеччині й Австрії, — складають щорічно на потреби нашого студентства понад 5,000 дол. Зваживши це, ми почуваємо себе в праві поставити питання: — чи вчорашній студент, який сьогодні заробляє достатньо, не зобов'язаний повернути одержану колись допомогу? Тому КоДУС, який протягом кільканадцяти років турбував наше жертовне громадянство, організуючи цю допомогу, звертається до байдужих колишніх стипендіятів: повертати негайно ці громадські гроші, необхідні для дальшої допомогової акції вашим молодшим товаришам!

Централя Комісії Допомоги Українському Студентству
KoDUS,
rue des Bauves,
Sarcelles (S. et O.), France

● **З Арґентини** повідомляють, що тимчасовому урядові генерала Арамбуру вдалося не допустити до генерального страйку, зверненого проти уряду. Страйк мали організувати арґентинські втікачі з Уруґваю, прихильники Перона, які хочуть, щоб він повернувся на

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Хор „ДУМКА" в Ню Йорку повідомляє, що радіо-авдиція хору „Думка" при співучасті скрипаля проф. Р. Придаткевича зі станції WNYC (Municipal Broadcasting) відбудеться **в суботу 29-го грудня ц. р. О ГОД. 6-ій ВЕЧ.** в рамцях програми "Hands across the sea", а не, як було помилково подано о год. 5-ій.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Хору „ДУМКА" в Ню Йорку в справі цьогорічної ПРОСФОРИ.

З огляду на брак відповідного місця в Українському Народному Домі, щоб помістити велику кількість гостей при столах на просфорі, а одночасно мати подостатком місця для програмової частини й балю, та з огляду на змінені обставини й звичаї, що заіснували в українській громаді, хор „Думка" вирішив впровадити наступні зміни в цьогорічній Просфорі:

1. Надати Просфорі характер родинної та інтимної імпрези для членів хору, їхніх родин та тих приятелів і симпатиків „Думки', для яких ще дорога ідея збереження української традиції на чужині,

2. З огляду на згаданий вище брак місця для переведення Просфори й балю на одній залі та, щоб не скорочувати самої Просфори, для того, щоб почати баль, — відбути Просфору з її програмовою частиною й баль в двох окремих днях.

Хор „Думка" сподівається, що така зміна задоволить найширші круги громадянства і з тою гадкою запрошує на:

1. ПРОСФОРУ ХОРУ „ДУМКА",
в неділю, 13-го січня 1957, о год. 6-ій веч., у великій залі Українського Народного Дому. Після традиційної спільної трапези та посвячення просфори відбудеться розваговa частина. В програмі спогади Вп. п. **М. Островерхи** про Різдво, **Гриць Зозуля, смичковий ансамбль, хор „Думка" й несподіванки.**
Квитки можна одержати в склепах „Арка" й „Еко". **Продаж квитків на Просфору замикається в п'ятницю, 11-го січня 1957 р.**

2. БАЛЬ ХОРУ „ДУМКА",
в суботу, 26-го січня 1957 р., о год. 9-ій веч. в двох залях Українського Народного Дому. Грають дві оркестри В. Босого. Обов'язковий вечірній стрій.
Вступ тільки за запрошеннями, що їх можна одержати в управі хору „Думка" в дні проб.: четвер 8-10 веч. неділю 10-12 рано.

Слухайте хору „Думка" й скрипаля Проф. Р. Придаткевича на хвилях радіостанції WNYC в суботу, 29 грудня ц. р., о год. 6-ій веч., в рамцях програми: "Hands Across the Sea."

ПОДЯКА

Як виздоровець після тяжкої недуги, що примусила мене перебути пів місяця в лічниці, складаю щиру подяку

п. Д-рові ЯРОСЛАВОВІ ВОЄВІДЦІ

за успішне переведення тяжкої операції та надзвичайно дбайливу опіку.

Дуже дякую **Родині, Друзям і Знайомим**, які відвідали мене в лічниці або листовно чи телефонічно розважили і підбадьорили мене під час недуги.

Інж. РОМАН РАКОВСЬКИЙ.

Короткі Вістки

● **Комуно - китайський уряд** запроваджує у школах латинську абетку. Число осіб, що знають клясичну загальнокитайську мову „мандаринів", зменшилося до яких 2-х мільйонів на терені всього Китаю. Однак, противники латинки запевняють, що вона неспроможна віддати всі звуки китайської мови, особливо велетенського кантонського обширу. Гадають, що мовно - абетковий хаос триватиме в Китаї ще довгі часи.

● **У Західній Німеччині** звільнено з в'язниці Йоахіма Пайпера, колишнього полковника СС, який наказав був розстріляти 132-х американців, узятих в полон в останній стадії війни в 1945 році. Пайпера засуджено на смерть, а пізніше цей вирок замінено на 30 років ув'язнення. Він відсидів у в'язниці 10½ років.

● **Статистичне бюро** обрахувало, що цього року в ЗДА було 25.4 мільйона робітників із „білими" комірцями, і тільки 24.9 мільйона з „синіми" комірцями — це значить тих, які важко працюють.

● **Пані Айзенгавер** вітала 30 дітей, які прибули зі своїми мамами, щоб подивитися на прикраси Білого Дому з приводу Різдва Христового. Пані Айзенгавер розмовляла та стиснула руку кожній дитині.

● **В Єгипті** скінчилися непередбачені „ферії" учнів і студентів, бо відкрито знову школи, що були закриті в день англо - французької інвазії шість тижнів тому. Відкрито також чужинецькі, головно італійські та грецькі школи. 50 англійських і французьких мають відкрити під єгипетським правлінням і з єгипетськими вчителями. Наука в американських школах почнеться після Різдва.

● **Кардинал Джан Д'Альтон** примас цілої Ірляндії, висловився проти терористичних актів ірляндських революціонерів-соборників, які в останньому часі відновили гостру боротьбу за об'єднання Ірляндії. Кардинал заявив у різдвяному посланні що співчуває прагненням патріотів, але вважає, що їхні засоби не осягнуть цілі і в принципі є погані.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ГЕЙСТІНГС ан ГУДСОН, Н.Й. — Т-во ім. Тараса Шевченка, Відд. 6, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 30. грудня, в Клюбовій залі, 9 Washington Ave., о год. 2. по пол. Проситься всіх прибути; буде річний звіт і вибір нової управи на рік 1957. — І. Дуда, гол.; А. Сеньківський, кас.; А. Вовк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Управа 153 Відд. ім. Л. Мишуги, подає до відома своїм членам, що **річні загальні збори** відбудуться в неділю, 30. грудня, о год. 1-ій по пол., в Клюбі Укр. Горожан, кім. ч. 3, при 847 N. Franklin St. Порядок нарад: Відкриття зборів, вибір президії, звіт секретаря, звіт контр. комісії, вибір нової управи, плян праці на майбутнє, внески і запити. Управа Від. прохає всіх своїх членів прибути та взяти участь в загальних зборах. Я. Штойко, гол.; І. Одежинський, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — „Укр. Січ", Відд. 39, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 30-го грудня, о год. 3-ій по пол., в залі У. Н. Дому. Проситься всіх членів обв'язково прийти. На денному порядку: Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів, звіт управи і контр. комісії, уділення абсолюторії уступаючій управі, вибір нової управи на рік 1957, внески і запити. Управа просить всіх довгуючих членів вирівняти всі свої залеглости, складати свої пожертви на фонд передплату дитячого журналу „Веселка" та просить членів вже складати Нац. Даток на УККА на руки п. Миколи Ковдаснюка, а також просимо складати пожертви на ЗУАДК для залишенців. — Управа.

✝

Ділимося сумною вісткою, що дня 25-го грудня б. р., по тяжкій недузі, на 59-му році життя, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, упокоїлася в Бозі, наша Найдорожча Мама, Сестра і Бабуся

ОЛЬГА з ЛИСКІВ СТРУТИНСЬКА

вдова по Д-рові Миколі Струтинському, адвокатові в Бузьку, який згинув трагічною смертю на Холмщині в 1943 році.

Панахиди за спокій душі Покійної відбудуться в четвер 27 і п'ятницю 28-го грудня, о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Іст 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

Похорони відбудуться в суботу 29-го грудня б. р. з каплиці похоронного заведення П. Яреми о год. 9-ій рано до Церкви Св. Юра при Іст 7-ій вул. в Ню Йорку, а відтак на цвинтар Чесного Хреста в North Arlington, N. J.

До ласкавої участи в цих сумних обрядах, Рідню, Приятелів і Знайомих, запрошують горем прибиті

Юрій Струтинський, Олена Струтинська-Гентиш, діти; Володимир Гентиш, зять; Роман Гентиш, внук; Д-р Зенон і Евдокія Лиско, мґр. Константин і Олена Лиско, Марія і проф. Андрій Сваричевський, Ярослава і мґр. Семен Лісовець, брати, сестри і шваґри; Світляна і Володар Лиско, братанки.

Посмертні Згадки

МИРОСЛАВ ШИМАНСЬКИЙ, довголітній член Т-ва Згода, Відд. 210 У. Н. С. в Бронксі, Н. Й., помер 10. грудня 1956. Покійний родився 1890 р. в місті Ходорів, пов. Бібрка. До У. Н. Союзу вступив 18. лютого 1911. Полишив в смутку дружину Марію, сина Михаїла і Фреда Йосифа, дочку Йосифину, дві невістки, одного зятя, три внуки. Похорон відбувся з погр. заведення 14. грудня на цвинтар Holy Road, Westbury, N. Y. — В. Й. П.!
І. Франко, секр.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у 56-му р. життя від нас у вічність 17-го грудня 1956 р. Наша Найдорожча і Незабутня Дружина і Мати

бл. п. МАРІЯ КРАВЕЦЬ

Цісю дорогою складаємо найщирішу подяку Всечеснішим Отцям за відправлення Панахиди і похоронних обрядів.

Щира подяка Рідні і Знайомим, що взяли участь в Панахиді і похоронах, зложили вінки і квіти та морально піддержали нас в так тяжкому горю.

Дякуємо співробітникам „Свободи" і Гол. Канцелярії УНСоюзу за зложення квітів на домовину Покійної, за вислови співчуття та участь в Панахиді і похороні.

Дякуємо похоронному заведенню П. Яреми за переведення похорону.

Всім щире спасибі!

Чоловік ДМИТРО
і дочка ОЛЕНА

РОЗШУКИ

ХТО ЗНАВ БИ про місце замешкання **МИКОЛАЯ ТАРНОВСЬКОГО** з Волі Облажницької, пов. Жидачів, прошу ласкаво подати вістку на адресу:
OLENA KOTOWYCH
856 N. Ringgold Street,
Philadelphia 30, Pa.
Пошукує його Ян Ридз.

Шукаю племінника Семена В. Лисовського родом з Полтавщини. Його пошукує **Семен Ф. Лисовський.** Хто знає його адресу, прошу повідомити на адресу:
3433 Hammond
Detroit 10, Mich.

Пошукую: 1. Петра Т. БАЙБАК що перебував в Австрії, місто Зальцбурґ, табір Гельбрун; 2. **Трохима П. ГРІНЦІВ** з Венезуелі; 3. **Василя СВЧЕНКА** з Венезуелі. Пошукує Іван Пазій, який приїхав з Венезуелі до Америки 3-го листопада 1956 р. Хто знає про них прошу голоситись до:
IVAN PASIJ
Maple Lane,
Wakarusa, Indiana, U.S.A.

Пошукую **МИХАЙЛА МОРОЗА** з Космача, пов. Коломия, і **ВАСИЛЯ НАСТЮКА** з Косова, з вул. Шкільної № 40. Хто знав би про них або вони самі прошу писати до: **МАРІЯ ХРОМЕНЧУК,** C. Postal No. 1857, Sao Paulo, Brazil.